

9. roč. – 1/1999

Cena 5 Kč

Šukvaldský

Můžete si přečíst...
Z jednání obecního zastupitelstva
Rozhovory o škole
Mistr Jan Václav Sládek
Rozlosování fotbalových soutěží

občasník

Obsah

Úvodem

POLITICKÝ ŽIVOT

Z 2. jednání obecního zastupitelstva	3
Z 3. jednání obecního zastupitelstva	5
Co se stalo...	6
Informace Obecního úřadu	7

Z NAŠICH ŠKOL

Malý rozhovor na aktuální téma	10
Máme prvňáčka	13
Lyžařský zájezd trochu jinak	14
Děti a volný čas	15

Z FARNÍHO ÚŘADU

Vánoční ohlédnutí	15
Hájovské pastorely	15
Strípkový z farní kroniky	16

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

To byly časy...	17
Telefonizace	18
Ekoanketa	18

Z KULTURY

Vánoce 1998	19
Jan Václav Sládek	20
Hukvaldská poselství	21
Jan Václav Sládek v Příboře	23
Rozvoj Hudebního života v povodí Ondřejnice – pokračování	24
Obecní knihovna	26

ZE SPORTU

Zpráva o činnosti fotbalového oddílu	26
Program KČT v roce 1999	27
Rozlosování fotbalových soutěží	28

VÍTE, ŽE...

Věnujme jim vzpomínku	28
Naši jubilanti	29
Vítejte mezi nás	29
Společenská sezóna	29
Taneční večírek	30
Buď připraven!	30

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa	31
Boží milosti	32
Chcete cestovat?	32

NEPŘEHLEDNĚTE

Úvodem

Prvé letošní číslo Hukvaldského občasníku dostáváte v době, kdy od počátku roku uplynuly již dva měsíce. Přesto se některé příspěvky vrací ke konci loňského roku a počátku roku letošního, též k Vánocím. To proto, že se týkají věcí a událostí, o nichž byste podle našeho názoru měli být informováni i s odstupem téměř dvou měsíců. A též proto, že jejich uveřejněním nezapadnou. Jiné články jsou aktuální, například zápis dětí do školy.

Nelze všem vyhovět, zájmy čtenářů jsou různé, co se líbí jednomu, nemusí zajímat jiného. Myslíme si, že tady je jediná rada: co vás nebaví, prostě nečtěte. Hukvaldskému občasníku byla vytykána agitace a bulvárnost, zejména u posledních dvou loňských čísel. My, redakční rada, se domníváme, že tomu tak není, nicméně posouzení necháme na vás, čtenářích.

Již v minulém čísle jsme se zmiňovali o tom, že zveřejňované příspěvky nebudeme stylisticky upravovat, jsou obrazem pisatele, který ručí za věcnou správnost. Názor redakční rady se nemusí vždy ztotožňovat s názorem přispěvatele na popisovanou událost či problém. Ještě jednou bychom rádi uvedli, že redakční rada je skutečně do určité míry omezována rozsahem čísla a tím i místem pro zveřejňování článků. Proto se již v loňském roce rozhodla neuveřejňovat články, které jsou obecné, popisují například známé historické události a tyto se netýkají naší obce nebo blízkého okolí.

Redakční rada

— Politický život —

Z 2. jednání obecního zastupitelstva

Druhé jednání obecního zastupitelstva se konalo jako obvykle v prostorách klubu důchodců na Hukvaldech dne 22. 12. 1998 za účasti všech 15 členů obecního zastupitelstva a hostů – p. Ing. Mohyly z finančního referátu ve Frýdku-Místku a zástupců Fondu Janáčkovy Hukvaldy p. Luďka Golata, ředitele Národního Divadla Moravskoslezského v Ostravě, a p. Radmily Kotterbové, manažerky divadla.

Na tomto jednání bylo schváleno rozpočtové provizorium na I/IV 1999, organizační řád obce, jehož součástí jsou jednací řády obecního zastupitelstva, obecní rady a komisi obecní rady, a to po provedených úpravách, a spisový a podpisový řád. Dále bylo hovořeno o záměru MUDr. Wybitula požádat o provedení změny územního plánu obce Hukvaldy – jedná se o pozemky v Rychalticích u hlavní cesty I/48 ve směru na Příbor.

Tyto pozemky jsou zařazeny do zemědělské zóny, po změně územního plánu by byly zařazeny mezi pozemky určené k výstavbě benzínové čerpací stanice. Vzhledem k tomu, že MUDr. Wybitul nedodal potřebná vyjádření dotčených orgánů, byl tento bod programu odložen.

Obecní zastupitelstvo se zabývalo nabídkou bezúplatného převodu domu č. p. 14 Rychaltice (pastouška) z Okresního úřadu ve Frýdku-Místku na Obec Hukvaldy. V roce 1993 Obec tento objekt prodala fyzické osobě, později byl převeden jako odumřel z Okresního úřadu v Opavě na Okresní úřad ve Frýdku-Místku, ten ho po několikerém bezúspěšném nabídkovém řízení nabízí k bezúplatnému převodu Obci Hukvaldy. Po krátké debatě, ve které se uvažovalo o nutných okamžitých opravách v případě převzetí a o výši ceny, ze které by byl odvod v případě dalšího

prodeje Obcí, bylo 9 hlasy převzetí zamítnuto, 1 hlas byl pro, 4 se zdrželi.

Obecní zastupitelstvo dále jednalo o pozastavení rozhodnutí obecní rady ze dne 9. 12. 1998 o převzetí zřizovatelské funkce příspěvkové organizace Hrad Hukvaldy. Obecní rada totiž rozhodla převzít tyto funkce od 1. 2. 1999 a ne od 1. 1. 1999, jak bylo rozhodnuto obecním zastupitelstvem 18. 8. 1998. Vzhledem k tomu, že vznikl rozpor mezi rozhodnutími obecní rady a obecního zastupitelstva, bylo nutno rozhodnutí obecní rady pozastavit. K tomuto tématu se rozvinula rozsáhlá diskuse, členové obecního zastupitelstva chtěli znát podrobné, zejména ekonomické informace. Mnohé z dotazů zodpověděl přímo šéf finančního referátu ve Frýdku-Místku Ing. Mohyla. Pan starosta znovu zdůraznil, že dle předložených výkazů o hospodaření hradu Hukvaldy, kterými se zabývala původní finanční komise pod vedením p. Františka Sasína, si hrad na běžný provoz vydělá, bude záležet pouze na vedoucím organizace, jak program a aktivity zvolí, aby byl hrad samofinancovatelný. Pan Sasín jeho slova podpořil, poukazuje však na to, že v případě investic do hradu bychom museli žádat dotace, neboť na to by výtěžek z hospodaření hradu v žádném případě nestačil. Na návrh p. Ing. Žáčka, p. Mgr. Jílka a p. Kroči byla schválena revokace usnesení obecního zastupitelstva ze dne 18. 8. 1998 o převzetí zřizovatelských funkcí k příspěvkové organizaci Hrad Hukvaldy a současně bylo uloženo obecní radě připravit předpokládaný rozpočet a popis činnosti příspěvkové organizace Hrad Hukvaldy.

Paní místostarostka Michnová hovořila o podání žádosti o dotaci na vybudování domu s pečovatelskou službou v objektu rozestavěné mateřské školy ve Sklenově, kde by mělo vzniknout několik bytů, ordinance a další služby.

Pan starosta, ještě než otevřel diskusi, vyzval členy obecního zastupitelstva, aby

si připravili návrhy a náměty pro tvorbu rozpočtu obce na rok 1999 na straně příjmů i výdajů.

V diskusi vystoupil p. Kroča s dotazem, jak dopadl soudní spor o památník Leoše Janáčka. U ústavního soudu jsme spor prohráli, nyní bychom museli žalovat Českou republiku u Mezinárodního soudu ve Štrasburgu.

Pan starosta dále hovořil k požadavku zástupců KSČM p. Petra a p. Ing. Brunclíka, kteří chtějí předložit inventuru majetku, přehled investičních akcí, které byly provedeny a dokončeny a které zůstaly rozpracovány, připravované nové akce, výchozí a konečný stav obecního majetku za uplynulé volební období včetně finančního ocenění pozemků, stav zadluženosti. Pan starosta k tomuto řekl, že jsou každoročně prováděny inventury prostřednictvím inventarizačních komisí, které jsou složeny ze členů obecního zastupitelstva, tzn. různých politických stran. Každoročně je prováděn audit, jehož výsledek je projednáván obecním zastupitelstvem. Veškeré zápisy a podklady jsou uloženy na obecním úřadě a jsou k dispozici. Stejně jako rozbor hospodaření a rozpočty za uplynulé roky jsou věci veřejnou a je možné do nich kdykoliv nahlédnout. Na tomto zasedání bylo rozhodnuto, že oba členové obecního zastupitelstva si mohou potřebné doklady vyžádat na obecním úřadě u p. Škorvankové.

Pan Ing. Bujnoch poukazuje na zrušení autobusů ČSAD o sobotách a nedělích, apeluje na obecní radu, aby tento problém řešila. Pan starosta k tomuto odpověděl, že ke zrušení došlo z toho důvodu, že obec nezaplátala další požadovanou dotaci cca 60 000,— (do této doby bylo zapláceno již 57 000,— Kč) o čemž rozhodla původní obecní rada, ve které byl i pan Ing. Bujnoch členem. S ČSAD Ostrava se vedou jednání o řešení této situace.

Jednání obecního zastupitelstva pozdravili zástupci Fondu Janáčkovy

Hukvaldy p. Golat a p. Kotterbová, hovořili o přípravách letošního festivalu Janáčkovy Hukvaldy a o spolupráci mezi Obcí Hukvaldy a Fondem Janáčkovy Hukvaldy.

Pan Bernatský připomněl možnost získání dotace na úpravu veřejného prostranství v Dolním Sklenově díky získání

druhého místa v soutěži Vesnice roku 1998. Této možnosti by se mělo určitě využít.

Po několika dalších technických dotazech, které byly zodpovězeny, bylo jednání po přijetí usnesení ukončeno.

Marta Sobotková

Z 3. jednání obecního zastupitelstva obce

Hukvaldy dne 2. 2. 1999

3. jednání obecního zastupitelstva bylo svoláno plakáty, pozvánkami a oznámením v obecní televizi, konalo se v klubovně klubu důchodců za účasti všech 15 členů obecního zastupitelstva. Hlavními body programu byly: kontrola snesení, převzetí zřizovatelských pravomocí k příspěvkové organizaci Hrad Hukvaldy, rozpočtové opatření č. 4/98, Program rozvoje obce na období 1999–2002, různé.

Předchozím jednáním obecního zastupitelstva bylo uloženo obecní radě připravit podklady k rozhodnutí o převzetí zřizovatelských pravomocí k příspěvkové organizaci Hrad Hukvaldy, tj. předpokládaný rozpočet a náplň činnosti této příspěvkové organizace. Požadované materiály byly předloženy, pan starosta navíc předložil nabídku Fondu Janáčkovy Hukvaldy na spolupráci při provozování hradu Hukvaldy, ve které se mimo jiné hovoří o převzetí finančních závazků a rizik a o předpokládaném zisku 300 tis. Kč ročně, o kulturních aktivitách a manažerské činnosti atd. Pan starosta zdůraznil historickou důležitost dnešního rozhodnutí, hrad k obci vždycky patřil. Vzhledem ke zřizování vyšších územně správních celků bude i organizace státního majetku jiná, nyní máme velkou a jedinečnou příležitost zřizovatelská práva převzít a tím především získat možnost ovlivnit veškeré dění na hradě. Pan starosta je pro převzetí zřizovatelských práv. Následovala diskuse, která se dotýkala složení Fondu Janáčkovy Hukvaldy, nabízených záruk Fondu

Janáčkovy Hukvaldy i možných rizik v případě převzetí příspěvkové organizace. Pan Mgr. Jílek chce znát důvody, proč Obec nebyla spokojena s firmou Reqiem, která v loňském roce měla prostory hradu pronajaty. Odpověděl pan Bernatský, poukazoval na to, že s firmou byla velmi špatná spolupráce při vybírání poplatku ze vstupného, zejména z nejvíce ziskové akce Rytířské slavnosti. Jejich debatu ukončil RNDr. Maťa tím, že zdůraznil, že bychom neměli probírat minulost, ale spíše se zabývat tím, jak ovlivnit, aby zde nepůsobila ještě horší agentura. Pokud zřizovatelská práva nepřevzeme, nebudeme mít vůbec žádnou možnost do dění na hradě zasáhnout. Po dlouhé diskusi nakonec převzetí zřizovatelských práv k příspěvkové organizaci Hrad Hukvaldy bylo zamítnuto 6 hlasy (zástupci KSČM a Sdružení nezávislých) 6 hlasovalo pro (zástupci ODS a Ing. Bujnoch), 3 se hlasování zdrželi (zástupci KDU–ČSL).

Pan starosta přistoupil k projednávání rozpočtového opatření č. 4/98, jednalo se pouze o přesuny mezi položkami při závěrečném účtování, rozpočtové opatření bylo schváleno.

Pan Petr upozorňuje, že neobdržel organizační řád po provedených úpravách. Po krátké debatě bylo dohodnuto, že pan Petr písemně dodá námítky, z nichž bude zřejmé, ve kterých bodech organizační řád nebyl opraven.

Pan starosta dále hovořil o návrhu Programu obce na období 1999–2002, který předložila KSČM a který byl projednán

obecní radou. Své programy v průběhu projednávání dodalo i Sdružení nezávislých kandidátů a KDU-ČSL. Po krátké debatě, která se týkala polemiky o stanovení jednotlivých priorit, bylo rozhodnuto na návrh Ing. Bujnocha sestavit tento program z jednotlivých návrhů politických stran a předložit ke schválení obecnímu zastupitelstvu ještě před schválením rozpočtu obce.

Paní Mizerová se vrací k předloženému programu rozvoje obce zástupci KSČM – spousta věcí je totožná s volebním programem ODS – zásadně však nesouhlasí s názorem, že by se měla změnit a rozšířit redakční rada o zástupce politických stran, aby se tak zabránilo zveřejňování bulvárních článků. Jako bývalá členka redakční rady se domnívá, že toto periodikum vydává Obec, proto by se rozhodně nemělo politizovat či jakkoliv cenzurovat.

Další diskuse se týkala Hukvaldského občasníku – zejména pak čísla 5,6 /1998, zástupci KSČM si stěžovali, že nebyl přijat jejich článek, obsah byl tendenční ve prospěch strany ODS tím, že byl otištěn článek z okresního tisku o předvolebních špinavostech a chtějí, aby pan starosta objasnil, které špinavosti má na mysli. Pan starosta konkretizoval, jedná se o anonymní básničky a videokazety, debatu ukončil tím, že nikoho neobviňuje pouze považuje takovouto kampaň za špinavou.

V bodě „Různě“ pan starosta informoval o složení komisí obecní rady a o jejich předsedech, dále hovořil o návrzích na zástupce obce v Radě školy, jedná se o p. Ing. Foldynu, p. Ing. Brunclíka a p. starostu – tyto byli schváleni.

Pan František Sasín dále navrhuje stanovit odměny pro neuvolněné členy obecní rady a předsedy komisí obecní rady. Po krátké diskusi, která se podobala trochu licitaci, byla schválena výše měsíční odměny pro neuvolněné radní 700,- Kč a pro předsedy komisí 600,- Kč.

Pan František Sasín dále navrhuje

vyplatit dar bývalým členům obecního zastupitelstva za celoroční práci, neboť v závěru roku 1998 toto bylo opomenuto. Jedná se o rozdělení částky 20 000,- Kč 13 členům obecního zastupitelstva. Jeho návrh byl schválen.

Pan starosta dále navrhuje provést změnu usnesení 1. Zasedání obecního zastupitelstva o odstupném p. Bernatského, jedná se o nahrazení slova „odstupné“ slovy „další odměna“. Vzhledem k tomu, že uvolnění funkcionáři nejsou k Obci v pracovněprávním vztahu, jsou pro výkon funkce pouze uvolnění a jejich mzda se nazývá odměnou, nemohou při odchodu dostat odstupné, ale odměnu. Po krátké debatě byla změna schválena.

Pan starosta dále hovořil o odepsání pohledávky za firmou Kkalmex, která dluží Obci Hukvaldy 12 000,- Kč. Původně byla připravena kupní smlouva na objekt bývalé sběrny mléka v Dolním Sklenově, kterou má pan Kalman ve vlastnictví a kterou by Obec převzala jako náhradu za dluh. K podpisu smlouvy však nedošlo, proto bude nutné pohledávku odepsat. Po krátké debatě byla pohledávka ve výši 12 000,- Kč odepsána.

Na závěr pan starosta informoval o jednání s firmou Eurotel, která hodlá umístit vysílač na našem vysílači obecní televize, čímž by se zlepšil signál pro mobily Eurotel, a o oddávajících, které schválila obecní rada, jsou to: p. RNDr. Maťa, p. Mgr. Léвовá, p. Bernatský a p. starosta.

Po přijetí usnesení bylo jednání ukončeno.

Marta Sobotíková

Co se stalo od vydání posledního Hukvaldského občasníku

NOVOROČENKY

I když od počátku roku uplynula již nějaká doba, nedá mi to nezmínit se o věci, která pro mého soudu svědčí o určitém věhlasu Hukvald.

Stalo se dobrým zvykem posílat si vzájemně novoročenky. A již koncem minulého roku doručovala pošta denně na Obecní úřad přání všeho nejlepšího, mnoho pracovních i osobních úspěchů v posledním roce druhého tisíciletí – PF 1999. Došlo jich mnoho – něco kolem dvou stovek. Byly od různých institucí – firem, peněžních ústavů, soukromých podnikatelů (a to nejen z naší obce), starostů i obecních úřadů z obcí sousedních i vzdálenějších, také novinářů. Všechna tato přání (mnohá z nich byla osobní pro starostu naší obce) samozřejmě potěšila. Nelze tady vyjmenovat všechny jejich odesílatele, přece však některá PF stojí za zmínku. Například přání z prezidentské kanceláře podepsané Radovanem Maxou, novoročenka zasláná předsedou parlamentu a čestným občanem Hukvald Václavem Klausem, osobní přání poslal starosta litevského města Anykščiai a litevský velvyslanec v Praze pan Vyngintas Grinis, předseda Svazu měst a obcí. Jako v předchozích letech vše nejlepší přál i starosta spráteného města Nepomuk a Krupina. Novoročenky potěší nejen svým obsahem, ale i svým výtvarným řešením – bylo nejrůznější, od nejjednoduššího, přes přání s různými obrázky až k velmi nápaditým. Milá byla například novoročenka zasláná naší základní školou, která byla ve škole vyrobena šikovnými rukama našich učitelů a dětí.

Karla Klečková

PREZENTACE OBCE NA STŘEDOEVROPSKÉM VELETRHU CESTOVNÍHO RUCHU HOLIDAY WORLD 99

Pan starosta se ve dnech 11.–12. 2. 1999 zúčastnil veletrhu Holiday World v Praze. Naše obec Hukvaldy byla prezentována na stánku Region Beskydy–Valašsko, jehož jsme členem. Pan starosta zde mimo jiné představil prostřednictvím fotografií ubytovací kapacity v obci

a seznámil s činností firmy Virena (vinařské závody), která přenesla sídlo své firmy do naší obce.

Pan starosta v Praze dále jednal s poslanci Parlamentu ČR o chystané reformě státní správy. Jedná se o sloučení matičních úřadů a ohlašoven do větších celků. V praxi by to znamenalo, že občané by se k trvalému pobytu hlásili v Brušperku nebo ve Frýdku-Místku, rovněž veškeré matiční události (sňatky, úmrtí, druhopisy matičních dokladů) by byly vyřizovány mimo zdejší obecní úřad. S předloženým návrhem většina starostů nesouhlasí a apelují na zákonodárce, aby se takováto reforma neuskutečnila.

Pan starosta se v Praze rovněž zúčastnil jednání Svazu měst a obcí, které bylo taktéž zaměřeno na reformu státní správy, placení zákonného pojištění automobilů v majetku obce a další.

POZVÁNÍ Z LITEVSKÉ AMBASÁDY

Pan starosta Sobotík obdržel pozvání od litevského velvyslance v ČR p. Dr. Vyngintase Grinise na slavnostní recepci u příležitosti státního svátku Litevské republiky – znovuoustavení litevského státu – do pražského hotelu Pyramida dne 15. 2. 1999.

Toto pozvání je i jakýmsi „potvrzením“ o navázání přátelských vztahů mezi litevským městem Anykščiai a obcí Hukvaldy.

Marta Sobotíková

Informace z obecního úřadu

KOLIK NÁS BYLO ? – KAŽDOROČNÍ STATISTIKA

K 31. 12. 1998 žilo v naší obci 1872 obyvatel, z toho dětí do 15 let 290, mužů 772 a žen 811. Je to o jednoho občana více než v roce 1997.

V roce 1998 se narodilo 14 dětí (v roce 1997 16) – 7 chlapečků a 7 holčiček. Rodiče jim dali různá jména – objevil se

Vojtěch, Viktor, Eduard, Martin, Adam, Jakub a Dominik, holčičky dostaly jména: Markéta, Nikola, Sabina, Kateřina, Monika, Magdaléna a Adéla. Prvé miminko jsme přivítali až 23. února.

Zemřelo 21 našich spoluobčanů, jejich jména si můžete přečíst v rubrice Víte, že...? Je to o 5 méně než vloni.

Do obce se přistěhovalo 33 občanů, z toho 9 dětí do 15 let. Po delší době je trvale obydleno mladou rodinou se dvěma dětmi č. p. 14 v Dolním Sklenově. Odstěhovalo se 26 občanů, z toho 4 děti do 15 let.

Manželství uzavřelo 10 našich spoluobčanů, ve dvou případech byli oba snoubenci našimi občany, dva páry uzavřely sňatek ve zdejší obřadní síni, ostatní na jiných obecních nebo městských úřadech nebo v kostele. U nás na obecním úřadě se uskutečnilo celkem 16 svaatebních obřadů. Zdejší matrika vydala mimoto oddací list čtyřem novomanželům, kteří uzavřeli církevní sňatek v některém z našich kostelů.

Marta Sobotíková, referentka OÚ

Komise obecní rady

Obecní rada zřídila pět komisí:

FINANČNÍ Mgr. Vladan Jílek, Hukvaldy 10, předseda

Ing. Břetislav Juráško, Hukvaldy 89

RNDr. Jiří Maťa, Dolní Sklenov 90

František Sasín, Hukvaldy 146

Dagmar Blahutová, Hukvaldy 125

KONTROLNÍ Ing. Lubomír Brunclík, Hukvaldy 73, předseda

Iva Kornetová, Rychaltice 17

Antonín Kuboš, Dolní Sklenov 49

Stanislava Fojtíková, Dolní Sklenov 39

Josef Čajánek, Dolní Sklenov 118

SOCIÁLNÍ MUDr. Vladimíra Dieneltová, Dolní Sklenov 107, předseda

Bohumila Hynečková, Dolní Sklenov 51

Zdeňka Jurečková, Rychaltice 139

Mgr. Alena Lérová, Hukvaldy 15

PaedDr. Vladimíra Nevludová, Dolní Sklenov 74

VÝSTAVBY Ing. Pavel Rek, Rychaltice 19, předseda

Josef Hrček, Horní Sklenov 70

Václav Kroča, Dolní Sklenov 120

Zdeněk Chromík, Dolní Sklenov 37

PRO KULTURU A SPORT Bronislava Hyklová, Horní Sklenov 9, předseda

Alois Piskoř, Rychaltice 42

Antonín Kurečka, Rychaltice 122

Mgr. Šárka Polochová, Rychaltice 16

Uvažujete o modernizaci svého rodinného domu ?

Například o nové zateplovací fasádě, střešní nadstavbě se solárními prvky apod. za účelem úsporných opatření? Státní program na podporu úspor energie vám nabízí svoji šanci:

„STÁTNÍ PROGRAM NA PODPORU ÚSPOR ENERGIE A VYUŽITÍ OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ ENERGIE PRO ROK 1999“

Vláda ČR a ministerstvo průmyslu a obchodu na základě Usnesení vlády ČR 480/98 a č. 729/98 z 6.11.1998 k návrhu státního rozpočtu ČR na rok 1999 vyhláší část A státního Programu na podporu úspor energie a využití obnovitelných zdrojů energie pro rok 1999.

Realizací části A Programu státních podpor a kontrolou podpořených projektů pověřuje Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR Českou energetickou agenturu (ČEA).

Použití státní podpory

Státní podpora může být použita na úhradu nákladů na vypracování podrobného energetického auditu, který je nezbytnou součástí přihlášek, potvrzujících reálnost projektu v konkrétních podmínkách, dále na dopracování projektové dokumentace a na krytí části nákladů realizace projektu. Státní podpora z Programu na podporu úspor ener-

gie může být poskytnuta vlastníkům bytů a rodinných domů. Státní podpora je poskytována formou nenávratné půjčky – finanční výpomoci ze státních prostředků. Na její přiznání není právní nárok. Poskytnuté státní prostředky musí být vyčerpány v daném rozpočtovém roce. Státní podpora je poskytnuta na základě výběrového řízení.

Státní podpora může být poskytnuta ve dvou zálohách s dílčí kontrolou projektu až do výše 80 % celkové poskytnuté finanční výpomoci podle smlouvy s ČEA. Tyto částky budou poukázány na účet, který si příjemce k tomuto účelu zřídí podle smlouvy uzavřené s ČEA. Příjemce je povinen složit zbývající potřebnou částku nebo úvěrovou smlouvu k realizaci projektu v daném rozpočtovém roce na zvláštní účet. V případě, že kontrola ze strany ČEA prokáže úspěšné ukončení projektu v období prvních záloh, může být uvolněna celá podpora najednou a ČEA může provést po dohodě s MPO ČR a ČEA případné rozšíření předmětu státní podpory. Doba realizace podpořených projektů Programu nesmí překročit 18 měsíců ode dne poukázání státní podpory na účet příjemce podpory. Poskytnuté státní prostředky musí být vyčerpány v daném rozpočtovém roce.

Organizační zajištění Programu státních podpor.

Žádosti o poskytnutí státní podpory na projekty podle změn jednotlivých Programů zpracované na formulářích budou k dispozici na adresách **České energetické agentury a středisek EKIS ČEA**. Vyplněné žádosti a doložené požadované dokumenty je možno podávat či **zasílat ČEA do 31. 3. 1999**.

Pro urychlení procesu dokumentace projektu je dobré dodat žádost s přílohami na disketě. ČEA oznámí výsledek výběrového řízení písemně každému žadateli. Žadatelé, jejichž žádosti o poskytnutí státní podpory na realizaci některého z projektů budou vybrány,

předloží k dalšímu projednávání do 30 dnů po vyrozumění o výběru:

- projektovou dokumentaci,
- stanovisko příslušného stavebního úřadu,
- doklad o zajištění finančních prostředků na realizaci projektu.

Co je obsahem Programu na podporu úspor energie ?

Obsahem tohoto Programu je realizace demonstračních projektů progresivních, technických a ekonomicky efektivních energetických úsporných řešení vedoucích ke snížení spotřeby energie a využití alternativních zdrojů pro zásobování energií bytových a rodinných domů.

Kritéria pro výběr projektů opakujících demonstrační řešení.

— u rodinných domů do roku 1983 a s konečnou sníženou roční spotřebou energie na vytápění minimálně o 30 % do max. 6,5 MWh/200 m³/rok.

Předmětem Programu na podporu úspor energie je energeticky vědomá modernizace stavebních konstrukcí rodinného domu s využitím aktivních solárních systémů, solárních prvků, fasádních systémů s využitím aktivních solárních systémů se současnou rekonstrukcí stávajícího zdroje tepla.

Druh a výše podpory

Na realizaci demonstračního projektu může být žadateli poskytnuta nenávratná finanční výpomoc až do výše 40 % celkových nákladů na realizaci. Maximální výše podpory je 3 mil. pro jednoho žadatele, na opakované řešení nenávratná finanční výpomoc až do výše 15 % celkových nákladů na realizaci.

Vybráno a zpracováno dle členění jednotlivých podprogramů ze Státního programu na podporu úspor energie pro rok 1999 (vyšlo jako příloha Veřejné správy 99 č. 4). Blížší informace: DHV CR s. r. o., Ostrava, Stodolní 3.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Svoz nebezpečného odpadu

se uskuteční v **sobotu dne 23. dubna 1999**. Svozový vůz bude připraven nejdříve v Horním Sklenově u „Bosny“ (hostince) od 16.00 do 16.15

- potom na Hukvaldech u samoobsluhy od 16.30 do 16.45
- v Dolním u hostince U zastávky od 17.00 do 17.15
- a Rychalticích u samoobsluhy od 17.30 do 17.45

Zbavte se ekologickým způsobem věcí, které již nepotřebujete – zbytků barev, lepidel, nepotřebných zářivek, starých rádii, televizorů, chladniček, akumulátorů atd. . Připomínáme ceny za sběr jednotlivých druhů nebezpečných odpadů (Vyhláška č. 15):

televizory	1 kg	10,— Kč
lednice nekompletní	1 kg	6,— Kč
lednice kompletní	1 kg	5,— Kč
zářivky, výbojky	1 kg	10,— Kč
rádía, počítače	1 kg	7,— Kč
jiný el. odpad	1 kg	6,— Kč
obaly, zbytky barev	1 kg	10,— Kč
autobaterie	1 kg	6,— Kč
monočlánky	1 kg	10,— Kč
vyřazené léky	1 kg	10,— Kč
objemný odpad	1 kg	6,— Kč
obaly od postřiků	1 kg	10,— Kč

Občané, překáží vám doma starý textil, nevíte, co s ním a cítíte potřebu odevzdat jej do sběru?

Nabízí se řešení

Brušperk – Sběrné suroviny, tel. 66 64 41

Otevírací doba:

pondělí	10—16 hod.
úterý	8—14 hod.
středa	10—16 hod.
čtvrtek	8—14 hod.
pátek	12—16 hod.
sobota – každá prvá v měsíci	9—12 hod.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Z našich škol

Malý rozhovor na aktuální téma

3. února přišli k zápisu do školy naši budoucí prvňáčci. Využili jsme této příležitosti k malému rozhovoru na aktuální téma a několik otázek položili **paní učitelce Klosíkové**, která bude ve školním roce 1999/2000 učit první třídu.

Paní učitelko, dovolte, abychom se vás nejdříve zeptaly na to, kolikátí prvňáčci, kteří letos přišli k zápisu, to za dobu vašeho působení ve školství byli?

Poprvé jsem začala učit v 1. třídě ve školním roce 1980/1981. Od té doby jsem vedla prvňáčky asi 11krát a letos to byli vlastně 19. prvňáčci, které jsem zapisovala.

To je docela pěkná řádka. Kolik jich bylo letos a převládají kluci nebo dívky? Kolik je dětí starších šesti let?

Letos přišlo k zápisu 14 dětí, z toho je 6 chlapců a 8 dívek, 5 dětí je starší 6 let.

Tento počet je pro žáky i pro vás velmi příznivý. Děti přicházely k zápisu se svými maminkami, nebo i oběma rodiči. Co se od dětí požadovalo, na co jste se jich ptala, zpívaly nebo řekly básničku?

Děti pracovaly nejdříve samostatně. Malovaly podle předlohy různé uvolňovací cviky a svou maminku. Rodiče zatím vyplnili dotazník týkající se žáka. Pak děti jednotlivě přicházely k p. uč. Zemanové a ke mně. Navazujeme s dětmi kontakt, ptáme se na jméno, jak se jmenují rodiče, zjišťujeme, zda poznávají barvy, geometrické tvary, poznáváme zvířátka, věci, zjišťujeme výslovnost a celkové vyjadřování. Zůstal čas i na básničku i písničku. Všechny děti byly velmi šikovné a všechny se do školy těší. Přejí si, aby jim to zůstalo a chodily do školy opravdu rády.

Nevíme, chcete-li srovnávat děti dnešní s dětmi třeba předchozí generace.

Pokud ano, v čem se liší, v čem se shodují. Myslíme tím prvňáčky. Můžete případně srovnat jejich vzrůst, způsob vyjadřování, co třeba děti a dialekt, jejich chování, jsou ustrašené nebo sebevědomé?

O ustrašených dětech se nedá vůbec mluvit. Jsou spíš smělé, sebevědomé, bezprostřední. Každé dítě je však individuální. I tréma hraje svou roli. Zápis berou vážně jako důležitou zkoušku. Vyjadřování dětí je na dobré úrovni, mluví spisovnou češtinou. Dialekt se objevuje jen zřídka. Tělesně jsou vyspělé, urostlé. V podstatě to platí o dětech za celou dobu mého působení v 1. ročníku.

Snad všechny děti prošly předškolním zařízením, jak se říká mateřské škole. Je to jistě pro ně přínosem, v čem zejména?

Dnes přichází děti do školy většinou z předškolního oddělení. Je to jen ojedinělý případ, že dítě nenavštěvovalo mateřskou školu. Letošní prvňáčci všichni do mateřské školy chodili. Je to pro ně velkým přínosem. Pobyt v kolektivu, vztahy mezi dětmi, sebeobsluha, motorické činnosti, uvolnění ruky, naučí se poznávat geometrické tvary, přirozené uspořádání čísel, vyjadřování, výslovnost (někteří jsou v logopedické péči), cvičí paměť, rozvíjejí dovednosti ve výtvarné výchově, v hudební výchově, učí se pořádku, správnému chování.

Chcete si zavzpomínat na něco mimořádného ve vaší práci s prvňáčky?

Zážitků s dětmi je celá řada. Člověk vzpomíná především na ty veselé a úsměvné. V 1. ročníku určitým způsobem učitelka nahrazuje matku, je prvním člověkem po ní, kterému důvěřuje. Žáčci se obrací se vším na svou učitelku, se svými starostmi, radostmi, přáními, jsou milí, dětští, bezprostřední. Je na učitelce, aby je nezklamala, vyslechla a poradila. Člověk má pak velmi dobrý pocit, když ví, že ho mají děti rády a když se k němu i po letech hlásí.

Můžete z hlediska svých dlouholetých

zkušeností s dětmi, které svou školní docházku začínají, říci, jaká to bude třída? Bude třeba zpěvná, nebo třeba sportovně založená, budou v ní třeba zruční žáci? Dá se to vůbec již při zápisu poznat?

Myslím, že budoucí 1. třída bude třída velmi šikovných žáků. Všichni pěkně odpovídali, nebáli se, znali spoustu pojmů, někteří velmi pěkně zpívali, přednášeli, malovali. Zda to bude třída zpěvná nebo sportovně založená, nemohu s určitostí říci. Jistě ale budou s chutí pracovat. Malý počet žáků v 1. ročníku je také velikou výhodou pro práci.

Děkujeme a přejeme vám k vaší naročné práci klid, pohodu a samozřejmě dobré výsledky, které také přejeme i našim dětem.

S dotazy jsme se obrátili i na ředitelku zdejší školy paní Mgr. Alenu Léovou:

Výuka na naší škole oproti období před rokem 1989 doznala mnoha změn. Mohla byste alespoň stručně říci, v čem spočívají.

To je na delší povídání. Po roce 1989 došlo a stále dochází ke změnám v celém systému českého školství. Čas ukazuje, že ne vždy byly změny k lepšímu. Vzniklo velké množství středních škol, kde nastal boj o žáky ze škol základních a úroveň znalostí maturantů je mnohdy velmi malá. Dochází k optimalizaci sítě škol, a to nejen škol středních.

Zřizovatelem Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy je obec, která financuje provoz školy statistickými částkami, a to nejen provoz, ale i učební pomůcky, což s výukou také úzce souvisí. Učitelé si mohou vybrat pro výuku ze široké nabídky učebnic. Většina učebnic však neopovídá učebním osnovám, které jsou pro učitele závazné. Vedení školy musí proto koordinovat výběr učebnic a pečlivě sledovat plnění tematických plánů. Učitelky si připravují materiál pro výuku kopírováním i z učebnic, které nemají děti roz-

dány. Do školy můžeme zařazovat žáky se specifickými poruchami učení, kteří potřebují individuální péči a kteří by měli navštěvovat speciální třídy. Máme jich na škole 7. Je pro ně určitě lepší, když jsou zařazeni do kolektivu známých dětí. Rodiče si také mohou zvolit školu, kterou jejich dítě bude navštěvovat. Proto se musíme snažit, abychom byli dobrou školou, odkud nebudou děti odcházet. Nemám teď na mysli školy se sportovním zaměřením nebo osmiletá a šestiletá gymnázia. Jsem toho názoru, i když vím, že je to v neprospěch naší školy, pokud je dítě vyloženě studijní typ, mělo by mít možnost na gymnázium odejít. My nemáme například výpočetní techniku na takové špičkové úrovni jako Masarykovo gymnázium v Příboře a nemáme možnost vzhledem k počtu žáků zajistit výuku angličtiny britskou lektorkou, jako to mají oni už v 8. ročníku. Studium klade velké nároky na studenty a rodiče by měli pečlivě zvážit a poradit se s třídní učitelkou, zda dítě bude schopno tyto nároky zvládnout. Učitelky na naší škole si mohou zvolit jakékoliv vyučovací metody k dosažení požadovaných výsledků. Záleží na osobnosti každé z nich. V nižších ročnících děti nesedí při výuce jen v lavicích, ale učí se na koberci, používají počítače, videa. Stavíme výchovy – výtvarnou, hudební, pracovní, rodinnou a tělesnou na stejnou úroveň s předměty hlavními, protože se všeobecně klade větší důraz na postoje žáků. Děti například společně hodnotí výkresy a výrobky, vybírají ty nejlepší a dávají na výstavku na chodbách a ve třídách. Rada žáků utvořená z představitelů jednotlivých tříd má možnost se na setkání se mnou vyjádřit k různým věcem ve škole. Ohodnocením naší práce bylo poděkování za velmi dobrou reprezentaci školství od pana ředitele Školského úřadu Jiřího Mannheima při oslavách vyhodnocení soutěže Vesnice roku. V polovině března přijede spolu s některými dalšími pracovníky Školského úřadu a se čtyřiceti začínajícími učiteli, kteří se

zúčastní hospitací ve vyučovacích hodinách u našich učitelek. To nás kladně hodnotí, ale také zavazuje.

Zajímá nás váš názor na alternativní školství, váš názor na tradiční známkování a na slovní klasifikaci.

Studuji na Ostravské univerzitě ve druhém semestru Školský management, kde diskutujeme o těchto otázkách s lidmi, kteří se danou problematikou zabývají. Alternativní pedagogické směry dávají různé odpovědi na otázky typu: Jak by měl probíhat proces výchovy a vzdělávání tak, aby pomáhal rozvoji člověka po celý život. K odpovědi na tuto otázku jinak přistupuje Waldorfská pedagogika, jinak Montessoriovská nebo Freinetovská a jinak Pedagogika Jenského plánu. Všechny tyto pedagogiky mají jedno společné. Kladou důraz na individualitu dítěte a respektování jeho osobnosti. Shodujeme se při diskuzích na tom, že všechny směry mají svá pro i proti. Ale opět by to bylo na delší rozbor. My na naší škole vzhledem k materiálním a personálním podmínkám jsme se k žádnému projektu zatím nepřihlásili, ale každá z učitelek hledá pro svou práci pozitivu z jednotlivých směrů. Co se týká slovní klasifikace. Je možná od prvního do třetího ročníku, pokud s tím souhlasí všichni rodiče žáků třídy. Ve vyšších ročnících je možná u žáků s poruchami, např. dyslexie nebo dysgrafie, ale my dáváme přednost mírnějším požadavkům na znalost učiva v předmětech, kterých se to týká. Jsem zastáncem klasifikace i v prvním ročníku, protože neznám na naší škole případ, kdy by mělo dítě v prvním ročníku trojku. A dvojka? To je hodnocení velmi dobré. Děti jsou šťastné, když vidí na vysvědčení jedničku. Nevyklučují však, pokud bychom se s rodiči dohodli, že slovní hodnocení vyzkoušíme.

Mohla byste, prosím, našim čtenářům alespoň trochu přiblížit pojem „škola waldorfského typu“ a říci Váš názor na tento typ školy. A co říkáte výuce dětí rodiči doma.

Už jsem to naznačila v jedné z předchozích otázek. V našem regionu se vyučuje podle Waldorfské pedagogiky na ZŠ v Matiční ulici v Ostravě. V krátkosti – Waldorfská škola je jednotná dvanáctiletá škola, kde se vyučuje formou epochového vyučování. Epochová výuka trvá od 90 do 120 minut, kde nezvoní a učitel si rozvrhne jednotlivé předměty v tomto daném čase sám. Děti zapisují učivo do epochových sešitů a tvoří si tak sami učebnici. Učitel přistupuje k dětem s úctou i autoritou zároveň, s ohledem na „citlivé periody“ (např. pubertu) u dětí. Důraz je kladen na estetickou hodnotu projevu dětí.

Podle mého názoru jsou myšlenky velmi dobré, ale v některých směrech idealistické. Myslím si, že dítě je opravdu osobnost, se kterou je nutno zacházet velmi citlivě, je nutno ji plně respektovat, ale na druhé straně potřebuje řád, systém, vedení dospělou osobou, určit „mantinely“ chování apod. Dítě by se mělo naučit vše ve škole a doma formou přiměřeného úkolu pouze procvičit. Jsem si vědoma toho, že tento stav je ideální. Ne všechny děti dávají ve škole dostatečný pozor, aby látku pochopily. Tady trochu bojujeme, protože došlo ke generačním výměně a mladé paní učitelky mají někdy problém odhadnout, zda domácí úkol není pro děti příliš náročný. Ve škole jim případnou nejasnost vysvětlí, ale doma musí požádat rodiče. Tady bych chtěla apelovat na rodiče, ať se nebojí přijít do školy a s učitelkou si věci „vyjasnit“, zeptat se nebo se poradit. Děti mnohdy interpretují věci doma jinak, než se staly. Tady mám stále pocit malé spolupráce.

Paní ředitelko, děkujeme za rozhovor a také za vše, co jste pro školu a hlavně naše děti udělala. I vám přejeme mnoho úspěchů ve vaší náročné práci.

Otázky kladly redaktorky

Karla Klečková a Svatava Hrabovská

Máme prvňáčka

Ano. Náš Honzík bude mít počátkem prázdnin šest let, bude školák, a to znamená zápis do první třídy. Tato pro něj očekávaná událost nastala 3. února odpoledne. Honzík chodí od svých tří let do mateřské školy, „velká škola“ není pro něho neznámý pojem, protože se na ni, hlavně tento poslední rok, již připravoval. Paní učitelky dětem věnují mnoho času, úsilí, dnešní děti jsou před vstupem do školy velmi dobře „školkou“ připraveny, zdá se mi, že díky nastalým změnám lépe, než jsme byli my. Dnešní „školka“ má určitě více prostoru pro rozvoj dětí, a naše toho také využívá. Do přípravy svých potomků na školu byli zapojeni rodiče, někde i prarodiče. Honzík často žadonil: „Maminko, zahrajeme si na zápis!“ Děti si ve „školce“ na něj také hrály. Navštívily své starší kamarády ve škole, vyzkoušely si sezení v lavicích, prohlédly si krásné obrázky, kterých je ve třídách naší školy plno. Brzy po Vánocích si budoucí prvňáčci přinesli do „školky“ své nové aktovky, které většinou dostali pod stromeček. Povídali si o nich, pořádně se s nimi seznámili. Tady je na místě upřímné poděkování učitelkám ze školky.

Konečně nastal ten den a já šla s Honzíkem k zápisu. Tatínek by také rád šel, bohužel nemohl. Honzík se nebál, na školu se moc těší, budou tam s ním jeho kamarádi Tomáš, Marek, Matěj, Kuba a další. Dokonce, když někdy zlobil, říkali jsme mu, že ho do školy nevezmou. Samotný zápis probíhal na dvou místech – ve dvou třídách. V prvé nás přivítaly paní učitelka Katka Větrilová a paní učitelka Romana Pavlíková. Honzík řekl, jak se jmenuje, pak dostal svůj první úkol. Mně bylo nabídnuto malé pohoštění. Zatímco můj syn různě vybarvoval předtištěné geometrické tvary, řadil podle velikosti stromečky, kreslil maminku (věděl si rady, i to s nimi paní učitelky v mateřské škole dávno procvičovaly), já pila kávu a vyplňovala údaje o Honzíkovi

v dotazníku. Potom šel Honzík do druhé třídy, kde ho přivítala paní učitelka Klosíková spolu s paní učitelkou Zemanovou. I tam řekl své jméno – ví že je Jan, i když mu říkáme Honzík. Paní učitelky si s ním chvíli povídaly a pak se zeptaly, zda umí básničku. Uměl, učili jsme se ji doma, vybrali jsme Kuře z Ríkadel Františka Hrubína. Já přišla chvíli později. Honzík však stál jako svíčka, ručky připážené ke kalhotům a hlasitě přednášel:

*Honzík se ptá strejce, A zač tohle pěkné?
zač mu prodá vejce. Až co slípka řekne.
Zač to vejce pěkné? Kokodák, také tak,
Až, co kohout řekne. kokodák, také tak.
Kykyry, kykyry, za čtyry, Honzík nese vejce
kykyry, kykyry, za čtyry milého strejce.*

*A než došel za vrata,
měl v čepici kuřata
Pípí, pípí, pípí,
venku je nám líp.*

Uměl to celé bez škobrtnutí a sklídl pochvalu. Potom vybíral geometrické tvary, to aby se vědělo, že rozlišuje barvy i velikosti. Potom poznával na obrázcích kytičky – určil sněženku, pampelišku, pro mne také vybral kytičku. Znal i zvířátka, pravil, že nejvíce se mu líbí divoké prase. Také jako všechny děti u zápisu dostal dárky – ptáčka a hodiny, které mají ručičky příšité knoflíkem a dají se posouvat. Honzík se na nich bude učit poznávat čas.

Byl plný dojmů, které se doma snažil překotně povědět tatínkovi. Já jsem měla také velmi dobrý pocit – z krásně vyzdobených tříd, uspořádání lavic, vůbec celého prostředí, které není strohé a dá dětem prostor i pro hry o přestávkách. Náš Honzík, stejně jako všechny ostatní děti, nebude určitě školou stresován Laskavé přivítání prvňáčků ve škole jistě ovlivní to, že se nebudou moci dočkat, až začnou do školy chodit doopravdy. A my, jak ten čas tak letí, za tři roky půjdeme k zápisu s dalším budoucím školákem, našim Kubíkem.

Hana Dudková

Lyžařský zájezd trochu jinak

Letos škola opět pořádala „lyžák“, ale úplně jinak než předešlé roky. Jelikož letošních sedmáků je velmi málo, stejně jako šestáků, škola nechala tradiční lyžařský kurz na příští rok, na kterém budou třídy spojeny. Aby to lyžařům nebylo líto, jako náhražka byl třídní zájezd na Bílou. Mohl jet kdokoliv. Všichni se už moc těšili na jarní prázdniny, kdy se výlet uskutečnil. Jely děti ze školy – samostatně nebo s rodiči – učitelé s rodinami a známými. Již při příjezdu jsme věděli, že se zájezd zdaří. Jak by taky ne, hned naproti lesnickému učilišti, kde jsme byli ubytováni, jsme spatřili poměrně dlouhou sjezdovku. S ubytováním byli pravděpodobně všichni spokojeni. Na své si přišli i labužníci, neboť jídlo nebylo vůbec špatné. Jediné, co nás dost štvalo, byly neskutečné řady na vlek, o cenách ani nemluvě. Tak to ale asi v dnešní době je všude. Byly tam dvě sjezdovky, takže zklamání nebyli ani dobří lyžaři, ani ti „víkendovi“. Až na ranní náledí byla sjezdovka dobře upravována. Počasí nám přálo. Přes den svítilo sluníčko a v noci přišněžilo. A na ty, co si na hory nepřišli zalyžovat, tam čekala překrásná příroda, která přímo vybízela k procházce. Toho využilo dost lidí, i na běžkách.

Přestože to byla školní akce, vůbec jsme neměli pocit jakéhokoliv omezování. My, děti, jsme pouze napsali do bloku odchodů, kdy a kde jdeme. Večery trávil každý jinak. Některá děcka měla v klubovně program plný her, jiné hrály karty či jiné společenské hry. Učitelé – ti měli také svůj program. A jejich malé děti byly unešeny dlouhou chodbou, po které neúnavně běhaly.

Akce se opravdu vydařila. Byla fakt super. Jediné, co vy se snad dalo vytknout bylo to, že byla tak moc krátká.

M.Č. z deváté třídy.

Děti a volný čas

Představuje se vám nově založený kroužek výtvarných prací, který je určen pro kluky i holky od páté třídy. Naším přáním je vyplnit dětem volný čas. Mohou se v něm pobavit a naučit různé techniky s různorodým materiálem, které jim budou v budoucnu jistě k užítku. Naší snahou bude také realizování nápadů dětí v rámci našich možností. Budeme se snažit také navštěvovat různé akce prospěšné a poučné pro děti.

Tento kroužek není finančně sponzorován, proto velice rádi uvítáme jakoukoliv pomoc – finanční, materiální i jinou.

Renáta Kološová z Rychaltic

Z farního úřadu

Vánoční ohlédnutí

Době vánoční předchází doba adventní. Její začátek poznáme dobře podle ondřejské pouti na hradě Hukvaldy. Měl by to být čas ztišení, rozjímání, čas smíření s Bohem a lidmi. V Rychalticích byl kostel sv. Mikuláše těsně před Vánocemi vyzdoben tradičně stromky. Pod velkým křížem postaven starý betlém, tak oblíbený mezi dětmi. Nad betlémem se vznášel dlouhý papírový řetěz dobrých skutků, které děti z farnosti pro Ježíška v adventní době udělaly.

Vánoční čtyřdení začalo ve čtvrtek 24. 12. na Štědrý den půlnoční mší. Při ní si křesťané na celém světě připomínají narození Spasitele Ježíše Krista. Přišel na svět před dvěma tisíci roky v jeskyni poblíž Betléma v dnešním Izraeli. Místní chrámový sbor pod vedením pana Josefa Čajánka obohatil bohoslužbu zpěvem koled a po dlouhé době jsme uslyšeli i mužské sólo v podání pana Jiřího Ocelky. Domácí i hosté se zúčastnili v hojném počtu. V podobném duchu proběhla

slavnost i na Boží hod vánoční v pátek. Tentokrát si koledy zazpívali sami lidé. V sobotu na svátek sv. Štěpána si církve připomněla svého prvního mučedníka. Mši svatou doprovázel pěvecký sbor Lašan z Brušperka, který přednesl Českou vánoční koledovou mši od Karla Hradila. V neděli bylo z Písma čteno nejen o útěku Svaté rodiny z Betléma do Egypta, ale i o potřebě úcty dětí k rodičům a moudré lásky rodičů k dětem. Přítomní manželé obnovili svůj slib úcty, lásky a věrnosti až do smrti.

Vánoce jsou radostným svátkem, ale ne pro všechny lidi. Občas uslyšíme, že i u nás jsou děti opuštěné nebo dokonce týrané. Pro ně vybral andělíček v rychaltickém betlémě ve vánoční době 2.400 Kč, které byly odeslány Fondu pro ohrožené děti.

Ing. Petr Bujnoch

Hájovské pastorely

Z plakátu v rychaltickém kostele jsem se dozvěděl, že v sobotu 2. 1. 1999 bude v nové hájovské kapli mše svatá s koledami od Františka Kolářka za doprovodu harmonia a komorního orchestru. Sbor, koledy, harmonium, to ještě šlo, ale co ten komorní orchestr, když tady široko daleko žádný není? Trochu jsem se opozdil, takže kromě zářících oken mne již vítal zpěv prvních koled. Naplněná kaple, radostně naladěný páter Damian Frysz, za ním zpěváci, dirigent, harmonium a skutečně malý komorní orchestr. V promluvě jsme uslyšeli, že veliký Bůh přišel na svět jako bezmocné dítě. Nechce nikoho děsit nebo si nechat sloužit. Přichází, aby se obětoval a sloužil ostatním. Na závěr bohoslužby páter Damian náležitě ocenil obětavost v práci hájovských farníků a upřímně poděkoval všem účinkujícím za vystoupení. Potom zazpíván přítomnými vánoční hymnus „Narodil se Kristus Pán“.

Po mši svaté následoval asi tříčtvrtěhodinový koncert, ve kterém byly přednese-

ny další pastorely Františka Kolářka. Ten působil v Místku v letech 1886—1927 jako ředitel kůru, učitel zpěvu na gymnáziu a sbormistr pěveckého spolku Smetana. Studoval na brněnské varhanické škole u Leoše Janáčka a později mu pomáhal při sbírání lidových písní Lašska. Smíšený pěvecký sbor z farnosti Staříč, Fryčovice a Hájov dirigoval se zaujetím hukvaldan pan Karel Žák. Sólové pěvecké party jsme uslyšeli v podání sl. Jany Kurečkové. Sóla na hudební nástroje předvedli pan Petr Strakoš (harmonium, varhany), pan Jindřich Řezanka (house), pan Alois Piskoř (klarinet) a pan Miroslav Stara (flétna). Komorní orchestr byl skutečně na výši a není divu, vždyť jej převážně tvořili hudebníci z Velkého dechového orchestru Válcovny plechu. Posluchači byli také vděční, že Petr Strakoš zahrál jednu skladbu na varhany, i když zatím ne zcela dostavěné a naladěné. Kapli je věnovala paní Elvíra Kozáková, profesorka zpěvu z Místku. Sluší se podotknout, že všichni účinkující věnovali svůj honorář jako dar.

Bylo nás tam z Rychaltic a Dolního Sklenova více. Společně jsme se rozcházelí do tiché noci s dobrými pocity. Přispěli k nim i naši spoluobčané, hudebníci pan Alois Piskoř a pan Karel Šlosar a dirigent pan Karel Žák. Díky!

Ing. Petr Bujnoch

Strípky z farní kroniky

LÉTA PÁNĚ 1921.

Zima celkem mírná, Vánoce bez sněhu, leden slunný, zato únor chladný a nevlídný. V březnu se polní práce při pohodě zavčas vykonaly. Duben chladný a deštivý, podobně i květen na začátku.

Duchovní život ve farnosti není uspokojivý. Příčina – duch času plný pokroku a volnosti, dobré výdělků u dělnictva – průměrný denní výdělek 60 až 100

K svádí k požívačnosti a nevázanému životu. Ostatní dodělá špatný tisk a společnost. Sv. přijímání bylo v době vánoční 543, v době velikonoční 799.

V představenstvu obce Rychaltic nastala změna. Dosavadní starosta Julius Kubala musil se vzdáti svého úřadu pro různé nepořádky v obecním hospodářství. Nástupcem jeho zvolen soc. dem. Alois Vala, dělník z Krnálovic, muž v jednání mnohem slušnější svého předchůdce.

U příležitosti nastolení prvního lidového arcibiskupa dr. Antonína Stojana dne 3. dubna bylo mnoho kněží arcidieceze vyznamenáno. Mezi nimi i oba místní kněží. Emeritní farář, auditor Jan Hlačík byl jmenován čestným konzistorním radou a farář Rudolf Nečesaný auditorem. Oba se byli poděkovat u p. arcibiskupa, který je pohostil kalíškem pravé slovácké slivovice a doutníkem.

V noci z 5. na 6. červen stala se v Krnálovicích hrozná vražda. Pasekář Jan Rožnovský zabit ve spánku vlastní ženou několika ranami zasazenými pantokem.

LÉTA PÁNĚ 1922.

Rok 1921 byl velmi suchý, sena málo, dobytek trpěl v zimě nedostatkem píce. Ceny dobytka, zvláště hovězího, značně poklesly, ceny ostatních životních potřeb, zvláště látek na šaty, zůstávaly stále vysoké. Výdělků málo, dělníci v továrnách pracovali jen 3—4 dny v týdnu, mnozí, zvláště svobodní, propuštění. Daně vysoké tíží obyvatelstvo, zvláště předepsaná daň z majetku a přírůstek majetku uvádí mnohé do dluhů. Rolníci lépe situováni mají předpis až 18 000 Kč. Faráři předepsáno 3 070, farnímu obročí 1 050 Kč.

Na podzim 1921 založena tělocvičná jednota „Orel“ pro celý obvod, i Hukvaldy. V létě cvičili členové i členky na farské zahradě, v zimě v knížecí kuchyni na Hukvaldech, kterou propůjčil p. arcibiskup katolickým spolkům.

Dne 28. února překvapil nás neočekávaní návštěvou p. arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan. Přijel z frýdeckého nádraží

povozem stavitele Rohana z Místku v doprovodu senátora Dr. Adolfa Procházky z Olomouce. Pobyl velmi krátce, celkem ani necelou půlhodinu. Prohlédl faru za nepřítomnosti faráře, který byl ve škole, podepsal se ve dvou matrikách, navštívil kostel a po krátkém rozhovoru s místními kněžími, kteří se právě vraceli ze školy, sedl do kočáru a ujížděl k rovněž nic netušícím Hukvaldům. O druhé hodině odpoledne již sedal na vlak v Příboře.

Od 1. ledna 1922 odešel na trvalý odpočinek nadučitel v Rychalticích Vojtěch Polach, který plných 25 let na zdejší škole jako správce působil. Byl učitelem horlivým a vychovával děti v duchu křesťanském a nestyděl se každoročně v době velikonoční přistupovati ke stolu Páně. Po celých 25 let zastával místo varhaníka, teprve od 1. dubna 1922 pro vážnou nemoc se místa tohoto vzdal. Jeho nástupce ve škole Vincenc Rokos varhanictví nepřijal, protože učitelská organizace svým členům varhanictví zakazovala jako funkci pro pokrokové učitele nedůstojnou.

V důsledku zákona o dlouhodobých pachtýřích přešlo 12 měřic pole v Hájově, které varhaník rychaltický měl v užívání od panství hukvaldského, soudním prodejem do majetku pachtýřů Jana Kuchaře a Františka Drozda v ceně asi 450 Kč za měřici. Stržený kapitál je uložen prozatím u Zemského soudu v Brně a varhaník rychaltický má právo na úroky z tohoto kapitálu. Něco přes 2 měřice pozemků – louka – zůstala nadále v užívání varhaníka.

V noci na 1. září byla zavražděna v Rychalticích nájemkyně mlýna Apolena Pěluhová, vdova, svým vlastním slabomyslným synem Ondřejem Pěluhou, který je také hluchoněmým. Ke zločinu přiznal se teprve po dvouměsíčním soudním vyšetřování, čin spáchal asi z hněvu proti matce, která jej k těžké práci přidržovala. Byl dodán do ústavu choromyslných.

V roce 1922 byl postaven nákladem 600 tisíc Kč železobetonový most přes Ond-

řejnici u císařské silnice. Stavbu provedla akciová stavební společnost z Přerova.

1. října zemřel po dlouhé nemoci bývalý dlouholetý nadučitel a varhaník Vojtěch Polach. Byl rodákem frenštátským.

V tomto roce zakoupen pro zdejší kostel bronzový zvon od farní obce v Hraběticích u Znojma za 1 700 Kč. Je úplně zachovalý, z dobré zvonoviny. Je asi 50 kg těžký a dle nápisu na zvonu byl přelit v roce 1699. Zvon je tedy 223 let starý a před svým přelitím již pravděpodobně několik let sloužil. Umístěn byl na malé věži. Zaplacen byl ze sbírky konané oběžníkem ve farnosti. Vybráno bylo: v Rychalticích 1 441 Kč, v Dolním Sklenově 380 Kč, v Hájově 497 Kč, tři dobrodinci z Hukvald darovali 170 Kč, celkem sebráno 2 488 Kč. Za dopravu zaplacen 69,40 Kč, takže zůstává 718,60 Kč, kterýžto obnos uložen v rychaltické záložně jakožto základní kapitál na zakoupení třetího zvonu.

Josef Čajánek

Minulost a přítomnost naší obce

To byly časy...

Telefon vynalezl Američan A. G. Bell v roce 1876. V mnoha hukvaldských domácnostech však byly telefonní stanice zřízeny až na sklonku loňského roku. Pamatujete, jak jsme cestou do práce, v poklusu v ranním šeru, přeskakovali výkopy pro kabely, v autobuse se nenápadně snažili schovat pod sedadlem zablácené boty? Rozryté kilometry se nedaly přehlédnout, stejně jako fakt, že na výkopových pracích se podíleli Romové. Část místních netajila obavy (slepice vůbec nepouštět, psa naopak pustit, zamykat!). Pohostinní optimisté vylepšo-

vali kopáčům svačiny kávou a krmášovými koláčky. A naše babička vzpomínala...

„...Kdysi krajem jezdívali cikáni. Vyhublí koně vlekli staré vozy s otrhanými plachtami, ve vozech na slámě seděly cikánky s dětmi. Těch cikánát, těch bylo – bosky, otrhané, ušmourané, střapaté... Kolikrát jelo i deset nebo dvanáct vozů za sebou. Odkud jeli? Nevím, možná ze Slovenska. Snad neměli ani žádný cíl. Jezdili v létě, v zimě, zůstali stát, nějaký čas pobyli a táhli dál. Někdy je vyháněli četníci. Když na poli mýjeli ostrby se senem, seno sebrali pro svoje koně. Když přijeli do dědiny, rozešli se po chalupách a nakupovali za pět prstů. Cikánky nosily v trávnicích na zádech děti. Jedna bavila hospodyni a druhá už se rozhlížela, co kde ukrást.

Nejvíce se ztrácela drůbež. Cikánky rozhodily hrst zrní, slepice, co se přiblížily, popadly za krk a zavěsily na háčky, které měly připevněné pod dlouhými našasenými sukněmi. A prosily, hrozně prosily – jídlo, šaty... Jedna cikánka mi tak nařikala, jak je zima a batole nemá do čeho obléct, že jsem jí dala zelený kabátek po synovi – pěkný byl, teplý. Za chvíli ležel v blátě u cesty, nikdo ho nenosil.

U Kalivody hospodyně zrovna bílila. Cikánka přišla do kuchyně, hleděla po stěnách a lichočila: „Jej, vy to máte pěkné“ a vytáhla jí přitom maso z hrnce.

U Tichavského zdechlo prase. Bylo nemocné, tak ho zakopali v lese. Ale do rána zbyla v zemi jenom díra, zvíře zmizelo. Cikáni ho vyhrabali. Lidi hned věděli, že zase něco našli, protože chodili po zahrádkách a sbírali jenom petržel a zeleninu. A už vařili. Prase celé snědli. A nic jim nebylo, žádný neonemocněl.

Tábořili tady pod sklenovským mostem. Místní děcka na ně chodily zahlídat. Naším jsem to přísně zakazovala. Však ještě dneska, a už je to více než 40 roků, vzpomínají, jak byli biti za to, že okukovali cikánské ohně.“

Jana Kročová

Telefonizace obce

Začala vloni na jaře výkopovými pracemi pro uložení dálkového optického kabelu, vlastně se pokračovalo od Fryčovic. Hned na to navazovalo pokládání vedení pro přípojky telefonních stanic k jednotlivým domkům. V podstatě je položeno v Rychalticích, Dolním Sklenově, na Hukvaldech včetně Podlesí (na Kolonii je zatím vzdušné vedení). Zbývá Horní Sklenov. V loňském roce bylo zřízeno 73 nových účastnických stanic – v roce 1995 jich v naší obci bylo 67. Pokračovat se bude i letos, občané stále podávají na telefon přihlášky.

Karla Klečková

Ekoanketa

Hukvaldy, středisko cestovního ruchu, byly na sklonku roku 1998 vyhlášeny Vesnicí roku na severní Moravě a druhou vesnicí v České republice. Pro toto jistě bylo třeba hodně udělat. Znamená to, že již smíme spát na vavřínech, že již není co zlepšovat? Upřímně řečeno, když se v topném období v sobotu ráno zadívám na ten hukvaldský kopec, jen málokdy uvidím čistou přírodu. Dvě, tři chalupy dokáží vyprodukovat takové sloupy kouře, že je to nevíře. Při představě, že se na tento jev dívá zahraniční návštěvník, se začínám mírně potit. Jak známo, záporná reklama se šíří asi 10 x rychleji než kladná. Nebo nestalo se vám snad, že v Rychalticích či obou Sklenovech jste dostali takový zásah dusivého kouře a zápachu, při kterém byste si nejradyji nasadili plynovou masku? Ptám se, víme, kdo nám tuto zápornou reklamu vytváří? Myslím, že raději nechceme vědět. Pokud by však rada obce přece jen chtěla vědět, navrhuji anketu s touto otázkou: „Kdo ve vaší místní části podle Vašeho názoru nejvíce znečišťuje ovzduší?“ Anketní odpověď: „Jméno a příjmení“.

V Každé místní části obce by byly rozdány anketní lístky s otázkou a nevyplně-

nou odpovědí do poštovních schránek všech občanů. Lístky by se mohly sbírat v prodejnách s potravinami. Výsledky ankety by mohly být zveřejněny v Hukvaldském občasníku a anketa by se mohla každoročně opakovat. Možná by mohla i po nějaké době skončit.

Ing. Petr Bujnoch

Z kultury

Chrámový sbor

V některém z minulých čísel jsme se zmiňovali o chrámovém sboru, píše o něm i ve svém článku *Hájovské pastorele* pan ing. Petr Bujnoch. Podrobné informace o něm nám poslal pan Alois Piskoř (pozn. redakce):

Vánoce 1998

Z podnětu Petra Strakoše z Fryčovic čís. 590 byl nacvičen vánoční program pro chrámový smíšený pěvecký sbor a doprovodný orchestr.

PROGRAM byl sestaven z následujících skladeb:

1. Koledy: *Nesem Vám noviny*
Narodil se Kristus Pán
Tichá noc
2. Vánoční zpěvy, koledy a požehnání – složil František Kolářík
3. Pastorela – skladatel Aleš Rybka
4. Slaviček – skladatel Jan Jakub Ryba
5. Srdce plesá – skladatel Jan Jakub Ryba
6. Pastorela – Josef Antonín Seling.

V PROGRAMU ÚČINKOVALI:

Pěvecký sbor chrámový sestavený ze zpěváků

Hájov	14	soprán ...	20
Fryčovice	3	alt	6
Staříč	22	tenor	7
Celkem	39	bas	6

HUDEBNÍ DOPROVOD – 16 členný:

housle I	pánové:
	Řezanka J., Pisařovic A., Vyvial A.
housle II	paní
flétna příčná C	pan Stara Miroslav
klarinet I B	pan Alois Piskoř
klarinet II B	pan Šlosar Karel
trubka I B	pánové:
	Paluzga Václav, Bujnoch Ludvík
trubka II B	pan Prokop Zdeněk
trombón I B	pan Bujnoch Pavel
trombón II. B	pan Sobotík František
baryton (čelo)	pan Pavlíček Zdeněk
kontrabas (tuba)	pan Kresta František
varhany	pan Strakoš Petr

Dirigent pan Karel Žák z Hukvald
Sólo soprán – sl. Jana Kurečková

Program byl uveden:

- 24. prosince 1998 v chrámu Povýšení sv. Kříže ve Staříčí,
- 25. prosince 1998 v chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve Fryčovicích,
- 27. prosince 1998 v chrámu Panny Marie ve Frýdku
- 2. ledna 1999 v kapli Nanebevzetí Panny Marie na Hájově
- 3. ledna 1998 v chrámu sv. Jana a Pavla v Místku.

Zpíváno bylo osm koled Františka Koláříka, Žáka Leoše Janáčka a varhaníka v Místku. František Kolářík sbíral koledy po lašském kraji (lidové popěvky) upravil pro orchestr, pěvecký sbor a varhany. Premiéra koled byla v chrámu sv. Jana a Pavla v Místku na štědrý den 24. 12. 1925. Notový materiál byl napsán 24. 8. 1925, podle monogramu je napsal pravděpodobně Rudolf Janáček, nákladem Jindřicha Novosada v Místku. Profesor Aleš Rybka bydlí v Klimkovicích, pastorelu napsal v roce 1997, vyučuje na Lidové konzervatoři v Ostravě.“

Alois Piskoř

Poznámka redakce: Pan Alois Piskoř poskytl redakci i článek o skladateli Františku Koláříkovi. V tomto čísle ho nebylo možno uveřejnit, uvedeme ho v některém z příštích čísel.

Mistr Jan Václav Sládek

Letošního roku 21. února by se tento náš rodák dožil devadesáti let. Toto významné výročí si jistě zaslouží pozornost, proto mu věnujeme podstatnou část rubriky „Z kultury“. Jeho „curriculum vitae“ snad všichni známe. Přesto pro připomenutí uvádíme:

Narodil se v rodině ševce, hajného a kastelána. Studoval na gymnáziu v Příboře. Po maturitě, na přímluvu Leoše Janáčka vystudoval Uměleckoprůmyslovou školu v Praze u profesora Kysely a současně dokončil profesuru kreslení na filozofické fakultě a technice. Po absolvování nejdříve působil jako profesor, později se však zcela věnoval výtvarnému umění. Nezůstal v Praze, vrátil se do rodného kraje, kterému zůstal věrný. Vytvořil cyklus Ocelové město, který je věnován Ostravě, potom začal malovat obrazy, jejichž tematika byla spjata s dílem Leoše Janáčka, krajiny okolo Hukvald a hukvaldského hradu.

Leopold Čada v katalogu ke Sládkově výstavě píše:

Jan Václav Sládek je umělcem zajímavého založení. Básník v barvě, filosof v myšlení, ale hlavně člověk hluboce

zamyšlený nad smyslem života a věřící ve vítězství pokroku a lásky člověka k člověku. A jestli mají umělci mnoho lásek, Jan Václav Sládek má především dvě lásky. Jsou to Hukvaldy a Leoš Janáček. Jim zasvětil umění. Více umělec svému kraji a jeho lidu dát nemůže. Proto se stal synem svého rodného kraje v tom plném slova smyslu.

Hukvaldy z bohaté tvorby J. V. Sládka vlastní mnoho obrazů – ve škole, na obecním úřadě, mnoho jich bylo Mistrem darováno, zejména škole. V Janáčkově síni a v klubovně Klubu důchodců je umístěno patnáct obrazů cyklu Listy důvěrné Leoši Janáčkovi, které tam byly umělcem zapůjčeny, Hukvaldům ze své pozůstalosti darovala manželka J. V. Sládka paní Jarmila Sládková.

Mistra Sládka a jeho manželku Hukvaldům též připomínají dva zvony – Ondřej a Kateřina – umístěné ve věži hukvaldského kostela. Ty manželé Sládkovi darovali v roce 1990. Slavnostně byly posvěceny olomouckým arcibiskupem a metropolitou moravským Monsignorem Františkem Vaňákem dne 25. února 1990. Donatoři věnovali zvony s přáním: *„Hlasu zvonů nikdo neunikne. Mají sílu odbourávat zlé návyky a vrátit obec do hodnoty, kam patří. Ondřejské srazy na hradě připomínaly manifesty a Kateřinské posvícení zas touhu po volnosti a veselí. Ať plaší zlo i lhostejnost a značí cestu míru“*

Naše redakce má díky Mistrovým příbuzným k dispozici písemnosti z jeho pozůstalosti. Nebylo je možno v tomto čísle všechny uveřejnit. Jsou však velmi zajímavé a osoba J. V. Sládka je natolik významná, že jim budeme dávat prostor celý letošní rok.

Redakce

Další vzpomínkou na Mistra Sládka je příspěvek jeho přítele Tomáše Hančla, dřívějšího hudebního redaktora ostravského rozhlasu, v němž vzpomíná na prvou výstavu díla Jana Václava Sládka na jeho rodných Hukvaldech v roce 1987.

HUKVALDSKÁ POSELSTVÍ

Hukvaldy navštěvují pravidelně. Od roku 1952, kdy jsem nastoupil do nového zaměstnání v Ostravě. Zaměstnán společně s hukvaldským Viktorem Sládkem, poznávám postupně další hukvaldské rodáky. Především akademického malíře Jana Václava Sládka. Přes Jana seznamuji se s Bohumírem Volným (spoluautorem knihy „Leoš Janáček – Narozen na Hukvaldech, vydalo Moravské zemské muzeum v Brně, 1994) a s dalšími propagátory díla Janáčka – Janem Morisem (17. 10. 1928), Karlem Žákem (nar. 3.11.1928) – loňskými jubilanty – a poznávám také Aloise Piskoře, pravidelného přispěvatele Hukvaldského občasníku.

V knihovně a domácím archivu knihy o Leoši Janáčkovi, Hukvaldech, texty rozhlasových pořadů, nahrávky děl Leoše Janáčka a rozhovorů s význačnými osobnostmi, záznamy kulturních událostí na Hukvaldech, z vernisáží obrazů Jana Václava Sládka.

Z. srpna 1987 zahajoval Sládkovu výstavu na Hukvaldech Jan Moris: „Jakkoliv je Sládkova výstava „Listy důvěrné“ velmi významná, jistě snesete a dovolíte mi nepřilíhli dlouhé slovo. Není ani třeba moc slov, kde hovoří barvy a tahy kreseb, které vyvolávají určité hudební motivy. Teprve v budoucnu zřejmě doceníme, cože se to dnes na Hukvaldech děje. Sládkovy obrazy po několikerém putování, dostávají se dnes konečně do svého autentického prostředí, do prostředí Mistra Janáčka, a jeho současného – i když Jan Václav Sládek teď bude mít tisíce výhrad, označím-li jej jako Janáčkova mluvčího, Janáčkova interpreta – pokračovatele. Pokračovatele v jiném uměleckém směru. V tomto Janáčkově a Sládkově prostředí konečně máme možnost soubor obrazů „Listy důvěrné“ shlédnout.

Vám, přátelé, jistě není neznámé, že zasloužilý umělec Jan Václav Sládek už desítky let promyšlí a umělecky ztvárňuje tradici, myšlení a skvělé hudební dílo

Leoše Janáčka. A že současné Sládkovo tvůrčí období je bohatě naplněno právě touto činností. Nejsou to zdaleka jen tyto vystavené pastely.

Jan Václav Sládek je nejenom – jak jistě víte – z rodu Sládků, pamětník, kterého Janáček kdysi podpořil v jeho rozhodování a v jeho budoucím uměleckém zaměření. Jan Václav Sládek je navíc skutečným znalcem života, životní filozofie a zdrojů hudebního mistrovství Leoše Janáčka. Proto si tak ceníme Sládkova zaujatého úsilí dobrat se hlubokého pochopení Janáčkovy hudby, Janáčkovy osobnosti, smyslu jeho hudby, proč, jak a pro koho Mistr tvořil. Sládek touto zaujatostí, až tvrdohlavostí, správnou a potřebnou, pustil se do malířského ztvárnění Janáčka. Je to úkol přetěžký.

Sládkovou nespornou zásluhou lépe poznáváme a chápeme osobnost Leoše Janáčka, dávnou znějící tradici našeho rodného kraje. Jan Václav Sládek tak spl-

nil sám sobě stanovený těžký úkol, záslužný životní cíl.

Sládek své pastely označuje za „Listy důvěrné pro Leoše Janáčka“, k němuž se hlásí jako umělec, myslitel, rodák a vlastně jako člověk z rodiny. Použiji zde Sládkova slova napsaná před rokem. Píše: „Jako člen rodiny Sládků, jež v Janáčkově novohukvaldské historii sehrály pietní roli, pozvedl jsem štětec a paletu jako štít a meč na jeho obranu. Byly doby, kdy bylo třeba Janáčka velmi tvrdě hájit. Byla to pocta i povinnost. Spojovaly nás hukvaldské dary do života, rytmus mládí, bloudění, mlhy, poznání jistoty a opory, rodná kolébka. Také touha po poznání a vědění, jak v šumu zdravého včelstva na česnu, a nakonec i přátelské oko s provodem not ve výskotu tance, zpěvu i řeči. Talent navzdory překážkám, i nezdaru, chtěl přinést ovoce. Ovoce je tady před námi, v tomto sále.“

Jsem průvodcem Sládkovy výstavy a vyzvu ke slovu také jejího tvůrce – Jana Václava Sládky:

„Janáčková vítězná epizoda v celém světě, ta se ukončila. Už ji není třeba Ale doma ještě stále paběrkuje. Pořád to je zřejmě nějak osudem předurčeno. Dokud se hraje, tak jej známe. Dokud se nehraje, hned na něho zapomináme. A nemusí to být. Víte proč? Protože to je ovoce, když nechtěli Janáčka v uších, tak se nehraje. Pro někoho je stále nesrozumitelný. Jeho hudba není psána jenom pro poslech. Je třeba o Janáčkově hudbě trochu vědět.“

Pro svoji práci jsem musel obětovat velkou část svého života. Věřte tomu. Musel. Janáček ještě v roce 1954 neměl přátele, neměl. Když svým posledním zdravým dnem se mi díval do tváře, přál mi mnoho úspěchů. Měl jsem právě po zkouškách v Praze. Každý umělec, výtvarník, má svůj specifický životní program. Má ho mít, má ho naplnit. Naplnit tím, čemu nejvíce rozumí, co je mu nejbližší.

Tahle hezká místnost osvětové besedy se buduje šest let. Šest se plánuje, čemu

bude sloužit, jak bude vyzdobena. Bohuš Volný si mne pozval, abych tu udělal výstavu. Bohuš mně ale neprozradil, že do roka a do dne tu bude menší slavnost na počest 60. výročí úmrtí našeho slavného Leoše Janáčka. Přišel jsem se souborem pastelů, které se důvěrně nazývají „Listy důvěrné pro Leoše Janáčka“. Co pastel, to část Janáčkovy partitury. 42 obrazů uvidíte v nové škole. Obrazy byly původně plánovány pro Janáčkův rodný areál tam dole ve škole. S projektem jsem dávno hotov, ale nepatrná adaptace matefské školky, aby se vrátila k tomu, k čemu se má vrátit – totiž k pietnímu prostoru, ke koutu, kde se Janáček narodil – to není možné, nebylo možné, a ještě nejméně dalších pět let možné nebude. Já se toho už nedožiju.

V Janáčkově době tu ta třída ještě nebyla, ani kde je dnes Klub důchodců. Byla pouze spodní třída a přilehlý byt. Jak se říká: „Boží mlýny melou pomalu, ale jistě“.

Je tu Jan Moris, jeden z mých nejzácnějších přátel. Kdysi se zdálo, že hornosklenované, dolnosklenované, hukvaldani a rychaltičtí nemohou dohromady žít. Proto to nešťastné poválečné období. Lidé jsou tu pořád stejní, ale karty byly

*Proč máš jiná jména svět a ten je
třetí svět?
Aby měl slabší symbol, je třeba ho
hledat a nalézt!*

*Janáček) adu to prodává rukou.
Coban a žitela to jeho hradba.*

*Jeho myšlenky otáčí se vřetelou motorem
i pro mne.*

*Sotoum to mají slovy a pítl řek ti,
aby natvářel!*

nešťastně zamíchány. Já vím od svého otce, že tenkrát Hukvaldy žily v kamarádkém svazku. Hlavně s Horním Sklenovem. Víte proč? Celou tu nešťastnou situaci, která se bude dlouho, dlouho řešit – i když to byla středisková obec (nadvákrát) – nic nepomůže, dokud se nezmění lidé. Dokud nebudou mít k sobě blíž, to kamarádství, rodové bratrství. Celý ten nepříznivý úkaz, způsob rozdělení – zavinyly ty dvě školy. To je ten celý krám. Je zde také Tomančák z Nového Jičína. On chodil do školy v Rychalticích, Jan Moris do hukvaldské školy. Tím to je. Jsou-li dvě školy – i když výuka je v každé v podstatě stejná – stejná není. Atmosféra každé školy je jiná. Každá škola je jiná, kantoři nejsou sto to dětem naočkovat. Je to podivný úkaz, ale celkem logický. Soustředství nějak zmizelo, proto hornosklenovští s Hukvaldama dělali jeden blok, a dolnosklenovští s Rychalticemi druhý blok. Navzájem se to nemělo rádo. Po vojně se to všechno ještě zhoršilo.“

Zdá se prorocká a pravdivá Sládkova charakteristika i současné situace, kulturního života obce především. Společný zájem o prohloubení a poznávání díla Leoše Janáčka, podle mých poznatků, zasluhuje nových impulzů. Zabomyší

nevyhlášená válka místních rodáků. Nepochopení, neochota, rozbroje nikam nevedoucí, nikomu nepřispívají. Mnohdy malicherné podezření, uraženost. Jen se nepovznést nad věci. Stačilo by tak málo: obnovit dřívější spolupráci, podat si ruce.

Tomáš Hančl

Pozn. redakce: Od události, která se v příspěvku pana Hančla uvádí, uplynulo již více než 11 let. O tom, platí-li jeho závěrečná slova i dnes, udělají si čtenáři svůj úsudek jistě sami.

Jan Václav Sládek v Příboře

Příborské muzeum spolu s Obcí Hukvaldy a ZŠ Leoše Janáčka na Hukvaldech připravilo k nedožitým 90. narozeninám J. V. Sládka výstavu jeho obrazů. Vernisáž se konala ve středu 17. února v 17 hodin v refektáři muzea. Zahájila ji ředitelka muzea. Přivítala přítomné, zejména zástupce Sládkovy rodiny, ředitelku Základní školy Leoše Janáčka na Hukvaldech paní Mgr. Alenu Léovou, zástupce Obecního úřadu Hukvaldy, Městského úřadu v Příboře. Poděkovala vedení hukvaldské školy a obecnímu úřadu za zapůjčení obrazů, které z velké části tvořily expozici výstavy. V programu vystoupily flétnistky – žákyně Základní umělecké školy v Příboře za klavírního doprovodu své učitelky. Osobnost a dílo Mistra Jana Václava Sládka v krátkém projevu zhodnotil kurátor výstavy pan Mgr. František Cahel. I on se zmínil o vztahu Jana Václava Sládka k Hukvaldům a Leoši Janáčkovi. Návštěvníci si mohli prohlédnout díla z různých období Mistrovy tvorby. Byla tam zastoupena díla zobrazující Hukvaldy, obrazy inspirované hukvaldskou historií i dílem Leoše Janáčka. Jedna olejomalba představující město Koprivnice byla vytvořena v roce 1953.

Výstava potrvá do 4. dubna 1999.

Karla Klečková

Antonín Kroča / Portrét dívky

Antonín Kroča – kresby a obrazy v Havířově

Soukromá galerie SPIRÁLA v Havířově uspořádala v lednu výstavu akademického malíře Antonína Kroči. Vystaveny zde byly obrazy s tematikou Hospodská vřava, portréty, akty, ale i potoky.

Výstavu zahájil docent dr. Petr Holý z Ostravské univerzity a kromě mnoha zajímavých postřehů z Kročovy tvorby uvedl na vernisáži, že Kročův nesmírný talent a tvořivá invence je doslova zničující. Je jako erupce sopky.

Milada Poliánová

Rozvoj dechových hudeb v povodí Ondřejnice

pokračování z č. 6/98 – příspěvek poslal

pan Zlý z Palkovic:

„Druhou dechovou hudbu v Palkovicích založil a vedl můj otec Alois Zlý, narozený 5. 6.1911. Od svých 7 let se učil hrát na housle u palkovského učitele P. Jalůvky. Ve 12 letech se začíná učit hrát na křídlovku. Po vojenské službě začíná hrát s okolními dechovkami, kde získává zkušenosti.

Později začíná vyučovat hře na dechové nástroje své mladší kamarády z Palkovic a okolí. V roce 1941 zakládá mladou dechovku v Palkovicích. Dechovka má 25 členů s průměrným věkem 25 let. V roce 1942 získává kapelnickou koncesi a z části dechovky a houslistů sestavuje taneční orchestr. Zároveň se věnuje skladatelské činnosti. Skládá polky, valčíky a tanga a se svou hudbou je také interpretuje.

Za druhé světové války pořádají z českých písniček spolu s ženským sborem, který rovněž otec založil z místních děvčat, koncerty v Palkovicích, u Kociánů na Hůrkách, na Habeši, v Metylovicích na Čupku, v Bašce a okolí. Na koncerty se připtávali muzikanti z okolních kapel – Ladislav Tobola, Albín Peterek, Josef Polášek, Bohuš Habrnal, Josef Koníček, František Prokop, Klega Bohuš, st., Klega Bohuš ml.

Po válce hrávala dechová i taneční hudba na výletech, plesech, tanečních zábavách, pohřbech, svatbách atd. v Palkovicích a okolí. O Vánocích se nacvičily se sborem vánoční mše, které otec dirigoval.

Své syny Milana a Zdeňka naučil hře na housle a na křídlovku a baskřídlovku. Nejmladší syn navštěvoval hudební školu, kde se učil hře na klavír a otec jej naučil hrát na klarinet.

Po roce 1950 došlo ke zrušení kapelnických koncesí a hudební soubory musely mít zřizovatele. Obě hudby přešly po zří-

zovatele ČSPO Zelinkovice. V roce 1955 otec předal vedení hudeb svému švagru Stanislavu Pohludkovi, zůstává nadále členem souboru a věnuje se více skladatelské činnosti.

V roce 1960 začíná Alois Zlý ve spolupráci s vedením základní školy v Palkovicích vyučovat děti šestých až osmých tříd ve hře na dechové nástroje. Škola vyčlenila jednu třídu, kde se v odpoledních hodinách vyučuje po sekcích dvakrát týdně. Během dvou let z těchto dětí zakládá druhou dechovku ve svém životě. Z této dechovky také vznikl taneční soubor AKORD pod vedením Milana Zlého. V dechovém orchestru i tanečním souboru hrají také jeho synové. Zřizovatelem obou orchestrů je ČSPO Palkovice. V září roku 1964 získávají oba soubory oprávnění. Dechovka měla při svém založení 36 členů s věkovým průměrem 15 let. Oba soubory vyhrávaly při různých příležitostech, společenských událostech v Palkovicích, ale i okolí. Odchodem mladých hudebníků do učilišť a na vojnu počet v souborech postupně ubýval, až se ustálil na 16 až 20 hráčích.

V roce 1972 zaniká první dechovka,

kterou založil Alois Zlý, zbylí členové přecházejí do velkého dechového orchestru Slezan ve Frýdku – Místku. V roce 1974 zaniká taneční soubor AKORD a jeho členové už pak hráli jenom v dechovém orchestru.

Ve dnech 16. – 18. června 1978 jsme s dechovkou pozváni k účasti na 1. celostátní přehlídce požárnických dechových hudeb v Havlíčkově Brodě, která se konala u příležitosti 700 let založení tohoto města. Na přehlídce byly hrány mimo jiných i skladby mého otce Aloise Zlého.

Dne 8. 12. 1978 byl s mým otcem a dvěma syny natočen v ostravské televizi rozhovor po pořad „Romance pod Hůrkami“, ve kterém otcovy skladby hrál orchestr Landek pod vedením pana dirigenta Nekudy. Pořad byl vysílán někdy v dubnu 1979.

Další, pro nás významnou akcí, bylo pozvání v roce 1979 na setkání požárnických dechových hudeb severomoravského kraje v Karviné, kde byly i tři dechové hudby z Polska. Na oplátku jsme byli pozváni v roce 1980 do Polska, kde se konalo podobné setkání požárnických dechových hudeb v Bialsku Białe.

V roce 1984 jsme přešli k novému zřizovateli – JZD Rozvoj Palkovice, který nám zakoupil stejnokroje a dechové nástroje. Pod tímto zřizovatelem jsme hrávali na všech jeho akcích, jako bývaly dožínky, dokopané, výlety apod. V té době jsme také jezdili na Beskydské folklorní slavnosti do Turzovky na Slovensku.

V květnu 1984 umírá zakladatel obou dechovek Alois Zlý, na jehož pohřbu hrálo asi 25 hudebníků z DH Palkovice, VDO Válcovny plechu Frýdek – Místek, VDO Slezan z frýdlantského Ostroje a také ostatní, kteří ho znali. Za svůj život napsal asi 80 skladeb.

Druhá dechová hudba nyní hraje v počtu 10 až 12 hudebníků pod vedením Ladislava Zlého. Hrajeme většinou už jenom v Palkovicích na pohřbech, protože pro jiné kulturní nebo společenské akce není o dechovou hudbu zájem.“

*Alois Piskoř,
předseda představenstva SDH*

Obecní knihovna –

NĚKOLIK STATISTICKÝCH ÚDAJŮ Z OBECNÍ KNIHOVNY HUKVALDY ZA ROK 1998

Registrovaných čtenářů v roce 1998 je celkem 366, z toho čtenářů do 15 let 113.

Knihovnu navštívilo 2013 čtenářů. Vypůjčeno bylo celkem 6590 knih včetně periodik.

Knihovna obsahuje celkem 8036 knižních svazků, z toho

naučná literatura dospělí	900
krásná literatura dospělí	5364
naučná literatura mládež	120
krásná literatura mládež	1562

V uplynulém roce bylo nakoupeno 110 nových knih v hodnotě 13 621,40 Kč. Dobrovolný příspěvek na provoz knihovny činil 2 942,— Kč.

K uvedeným statistickým údajům je třeba zdůraznit velmi dobrou spolupráci nejen s obecním úřadem Hukvaldy, ale také se spoluobčany – čtenáři, kteří naši knihovnu pravidelně navštěvují. Jedním z důkazů, že tomu tak opravdu je, je skutečnost, že tito naši spoluobčané bez nároku na finanční odměnu věnovali knihovně 577 knih.

Všem, kteří se na zdárném provozu knihovny podíleli, touto cestou děkuji.

Svatava Hrabovská, knihovnice.

Ze sportu

Zpráva o činnosti fotbalového oddílu TJ Sokol Hukvaldy

Dne 12. prosince 1998 proběhla výroční členská schůze FO TJ Sokol Hukvaldy. Ve zprávě o činnosti podrobně zhodnotil činnost oddílu za celý rok 1998. Z ní vyplývá, že nejvíce úspěchů dosahuje FO při práci s mládeží a při organizování jednorázových akcí.

V tzv. „přípravce“ jsou dvě mužstva zařazena do brusperské ligy, kde hlavně „A“ mužstvo dosahuje velice dobrých výsledků. Práce s nejmladšími však záleží hlavně na ochotě a obětavosti tatínků pomáhat při přípravě mužstev, dopravě hráčů na turnaje atd. V roce 1998 se však o 20 žáčků staral pouze jeden dobrovolný trenér p. Miroslav Dryják. Je potřeba minimálně alespoň dalších tři, aby byl trénink efektivní a ti nejmenší se naučili co nejvíc.

Patrně nejlepších výsledků dosahuje mužstvo starších žáků. Zde se projevuje systematická práce trenéra ing. Zdeňka Hubeňáka. Dostatek hráčů, ale hlavně jejich chuť a odpovědný přístup k tréninkům se projevují i ve výsledcích a dobré hře celého mužstva. Mezi nejlepší patří Michal Vicher, bratři Košicové, Adam Hubeňák.

Bohužel i v našem oddíle se potvrzuje skutečnost, že ten nejhorší věk je ten dorostenecký. Spousta dalších zájmů způsobuje velký úbytek hráčů a to je snad největší problém mužstva dorostu již několik let. Navíc někteří hráči, např. M. a P. Vichrovi, J. Sasín již pravidelně nastupují za mužstvo dospělých. I proto jsou výkony velice nevyrovnané a umístění ve spodní části tabulky odpovídá jejich možnostem.

Po podzimní části soutěže mělo mužstvo dospělých 15 bodů a zdálo se, že na jaře 1998 opět potvrdí svou účast v 1. A třídě. Bohužel opak se stal pravdou. Mnozí hráči nevyužili zimní přípravu k nabrání kondice, přibyla zranění, vytrátila se bojovnost a vůle po vítězství, bez které se vyhrávat nedá. Po čtyřech letech sestupujeme do 1. B třídy. I zde však není situace nijak růžová. v podzimní části se jen několikrát podařilo postavit mužstvo složené skutečně z těch nejlepších. Odvrátili se i diváci. Vždyť při místním derby s Kozlovicemi nebo Kopřivnicí vytvořili svým hráčům diváci hostů prakticky domácí prostředí.

V další části zprávy o činnosti FO výbor hodnotil i další oblasti činnosti FO. Konstatoval vzrůstající nezájem z řad občanů o fotbalové dění v naší obci. To potvrdila i slabá účast na fotbalovém večírku, výroční členské schůzi, o brigádách a další pomoci nemluvě. Provozuschopnost oddílu zajišťuje pouze pět členů výboru. V závěrečné části vyhodnotil výbor FO účast mužstva na Středoevropských hrách a ocenil přístup všech, kteří se na přípravě a organizaci tohoto turnaje pořádaného v naší obci zúčastnili.

Diskuze byla zaměřena hlavně na to, jak zlepšit hru mužstva a zajištění financí potřebných k provozu fotbalového oddílu. Byl přijat plán činnosti na rok 1999 a vyhodnocení nejlepších hráčů. Toto ocenění získali: za žáky Marek Košica, za dorost Martin Vicher a za muže Martin Konvička.

Ing. Miroslav Šplíchal, jednatel FO

Program KČT v roce 1999

Klub českých turistů při TJ Sokol Hukvaldy zahájil turistickou sezónu 1999 tradičním Novoročním výstupem na Kubánkov. Tato akce je pořádána společně s KČT z Fryčovic. Počty účastníků se při výstupu nesledují, ale letos byla asi největší účast – na nejvyšší vrchol Palkovických hůrek vystoupilo více než 140 turistů, z toho asi dvě třetiny byly z Fryčovic.

Letošní sněhová nadílka přeje také lyžařům, a tak je i příležitostně využíván lyžařský vlek na chatovišti. V sobotu 6.3. se uskuteční lyžařský zájezd do Těšínských Beskyd, který je určen pro běžkaře. Zájezdu se mohou zúčastnit i sjezdaři, kteří budou moci využít vleky na Javorovém.

Na první jarní sobotu, to je 27. března 1999 chystá KČT nový pochod – „Výstupy na kopce kolem naší obce „ – Babí horu, „Maják“, Vápenky, Fojtovy vrchy, Sklenovskou hůrku, Kazničov a hrad Hukvaldy. Trasa měří 20 km a bude náročnou prověrkou fyzické kondice po zimním období.

Dále si запиšte do kalendáře:

17. 4.	Zájezd na Vizovické vrchy
8. 5.	18.ročník turistického pochodu „Po zarostlém chodníčku“
12. 6.	Zájezd pro rodiče s dětmi na hrad Bouzov a okolí
19. – 22. 8.	Zájezd do Polských Tater
28. 10.	Podzimní pochod „Po zarostlém chodníčku – spadáním listů“
listopad	Zakončení sezóny pěší turistiky (zatím bez bližšího určení)
4. 12.	Noční výstup na Kubánkov

Na všechny akce srdečně zveme i nečleny. Sledujte vysílání obecní televize, vývěsky a Hukvaldský občasník, kde budeme zveřejňovat pozvánky a další potřebné informace.

Ing. Tomáš Elbel, CSc.

Rozlosování fotbalových soutěží – jaro 1999

STARŠÍ ŽÁCI

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
17.	4. 4.	13.45	neděle	Hukvaldy—Palkovice
18.	10. 4.	13.45	sobota	Staříč—Hukvaldy
19.	18. 4.	9.30	neděle	Čeladná—Hukvaldy
20.	25. 4.	14.15	neděle	Hukvaldy—S.Kozlovice
21.	1. 5.	9.00	sobota	FC Kozlovice—Hukvaldy
22.	9. 5.	14.15	neděle	Hukvaldy—Janovice
16.	11. 5.	17.00	úterý	Válc. FM, D—Hukvaldy
23.	15. 5.	9.30	sobota	Fryčovice—Hukvaldy
24.	23. 5.	14.15	neděle	Hukvaldy—Ostravice
15.	25. 5.	17.00	úterý	Hukvaldy—Metylovice
25.	29. 5.	9.30	sobota	Pržno—Hukvaldy
26.	6. 6.	14.15	neděle	Hukvaldy—Baška
14.	12. 6.	9.30	sobota	v o l n o

DOROST

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
16.	10. 4.	16.00	sobota	Metylovice—Hukvaldy
17.	18. 4.	14.15	neděle	Nebory—Hukvaldy
18.	24. 4.	14.15	sobota	Hukvaldy—Vendryně
19.	2. 5.	14.15	neděle	Janovice—Hukvaldy
20.	8. 5.	14.15	sobota	Hukvaldy—Oldřichovice
21.	15. 5.	14.15	sobota	Fryčovice—Hukvaldy
22.	22. 5.	14.15	sobota	Hukvaldy—Hnojník
12.	30. 5.	14.15	neděle	Mosty—Hukvaldy
13.	5. 6.	14.15	sobota	Hukvaldy—Bukovec
14.	13. 6.	14.15	neděle	Písek—Hukvaldy
15.	19. 6.	14.15	sobota	Hukvaldy—Brušperk

MUŽI – JARO

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
16.	28. 3.	15.00	neděle	Sedlnice—Hukvaldy
17.	4. 4.	15.00	neděle	Hukvaldy vers. Hutisko—Solanec
18.	10. 4.	16.00	sobota	Val. Meziříčí „B“ vers. Hukvaldy

19.	18. 4.	10.00	neděle	Žilina—Hukvaldy
20.	25. 4.	16.30	neděle	Hukvaldy—Příbor
21.	2. 5.	16.30	neděle	Kozlovice—Hukvaldy
22.	9. 5.	16.30	neděle	Hukvaldy—Ostravice
23.	16. 5.	16.30	neděle	Vlčovice—Hukvaldy
24.	23. 5.	16.30	neděle	Hukvaldy—Štramberk
25.	29. 5.	16.30	sobota	Suchdol ^{n/o} —Hukvaldy
26.	6. 6.	16.30	neděle	Hukvaldy—Odry
14.	12. 6.	16.30	sobota	Kopřivnice—Hukvaldy
15.	20. 6.	16.30	neděle	Hukvaldy—Metylovice

Víte, že...

Věnujme jim vzpomínku

V roce 1998 jsme se rozloučili s 21 našimi zesnulými spoluobčany:

V lednu to byli:

- paní **Zofie Kubánková** z Horního Sklenova ve věku 85 let,
- pan **František Blahut** z Horního Sklenova ve věku nedožitých 51 let a
- pan **Jan Tyler** z Horního Sklenova ve věku 46 let.

V březnu tragicky zahynul pan **Luděk Bujnošek** z Rychaltic, v prosinci by se dožil 53 let.

V květnu nás opustil ve svých 61 letech pan **Vít Michna** z Rychaltic.

V červnu zemřeli :

- pan **Josef Strakoš** z Rychaltic ve věku 85 let a
- pan **Jan Marek** z Dolního Sklenova v 70 letech.

V srpnu:

- pan **Arnošt Kubala** z Dolního Sklenova v 84 letech,
- paní **Arnoštka Chromčáková** z Dolního Sklenova ve věku nedožitých 89 let a
- pan **Jan Hubeňák** z Dolního Sklenova, kterému bylo 61 let.

V září zemřeli:

- Paní **Františka Pokludová** z Rychaltic – 79 let,

pan Jiří Tomšej z Rychaltic – bylo mu 49 let.

V říjnu:

pan Oldřich Jalůvka z Dolního Sklenova – 45 let,

pan Radomil Kološ z Hukvald – 74 let,

paní Marie Kročová z Dolního Sklenova ve věku 78 let a

paní Ludmila Pisařovicová z Horního Sklenova – 71 let.

V listopadu zesnuli :

pan Jaroslav Bůžek z Hukvald ve věku 75 let,

MUDr. Josef Jurečka z Rychaltic ve věku 66 let a

paní Ludmila Marková z Hukvald – 45 let

V prosinci zemřela ve věku 84 let paní Josefa Pustějovská z Rychaltic.

Čest jejich památce!

Naši jubilanti

V dnešním čísle posíláme přání všeho nejlepšího, pevného zdraví a ještě mnoho prožitých let jubilantům, kteří své narozeniny oslaví v únoru, březnu a dubnu:

V únoru měli

70. narozeniny pan Josef Pavlík, pan Radomír Hykl, paní Marie Kabátová a pan Vlastimil Bůžek

75. paní Drahomíra Brusová a paní Ludmila Mičanová

83. paní Julie Kološová

84. pan Karel Gebauer, 91. pan Vilém Kuboš a 95. paní Anežka Sasínová

V březnu oslaví:

70. narozeniny pan Jaroslav Medvěď a paní Jaroslava Foldynová,

75. paní Anna Jašková a

85. pan Rudolf Jurečka

V dubnu se dožijí krásného životního jubilea:

75 let pan Rudolf Majer a pan Zdeněk Velička,

85 paní Anežka Šubrtová a paní Anastazie Michnová

a 95 paní Jana Kozová.

Vítejte mezi nás!

Od letošního roku chceme touto cestu vítat do svazku Obce Hukvaldy naše nově narozené spoluobčanky:

Již 2. ledna se manželům Lukáši a Monice Strakošovým z Hukvald jako první dítě narodil syn **Adam**. Jako druhý v obci i druhé dítě v rodině Jana a Marcelly Ermisových přibyl 10. ledna k Honzíkovi syn **Vojtěch**. Třetím byl 19. ledna **Marcel Novák** a 1. února **Kryštof Tomšej**, oba z Rychaltic, oba jako prvorozené děti.

Přejeme jim i jejich rodičům vše nejlepší.

Společenská sezóna na Hukvaldech

I když podmínky pro konání večírků nebo plesů jsou v naší obci značně omezené, přece se několik večírků konalo. Společenskou sezónu zahájily členky ČČK Hukvaldy. Jejich večírek se konal 16. ledna v myslivecké chatě. Byl dokonale připraven (členky mimo běžné záležitosti pořadatelů musely prostory připravit – uklidit, vytopit) a těšil se dosti velkému zájmu.

Druhým byl večírek hukvaldských hasičů. Ten se konal v restauraci Pod hradem. Stáli příznivci hasičů se na něm dobře pobavili. Třetí v pořadí byl Školní ples. Přišlo se pobavit kolem 80 osob. Kromě tance si mohli zasoutěžit, vyhrát v tombole třeba živé sele nebo některou další pěknou cenu. Jako poslední uspořádali večírek v sobotu 13. února fotbalisté TJ Sokol Hukvaldy, byl také v restauraci Pod hradem, stejně jako školní ples..

Popeleční středa připadla letos na 17. únor – masopust končil úterkem 16. února. Chování basy však nebylo. Se zánikem sálů, zanikla i tato zábava, která se několik let těšila pozornosti našich občanů.

A co o tom píše sklenovský kronikář před 70 lety, v roce 1929 ?

Leden byl opět ve znamení zimy, sníh

nepřestával padati, zimy stále přibývalo, to však nevadilo, aby masopust se vesele neslavil, ples střídal ples. Pozoruhodné bylo, že na tak zvané „končiny“ (konec masopustu), který padl letos na 10. února, stoupla zima značně a tancechitvost úplně poklesla. Nebylo pamětníka na Hukvaldech, že by konec masopustu byl bez hudební zábavy, jak toho roku. Všechny čtyři místní hostince zely prázdnotou. Sněhu přibývalo a zimy též, dne 20. února dostoupla zima svého vrcholu, toho dne ukazoval teploměr 32°C. Řeky zamrzly až na dno, vodovody v domech zamrzly, školy byly uzavřeny, poněvadž učírny nebylo možno vytopit. Dráhy nemohly pro veliké závěje sněhové jezdit (byly místy až dva metry vysoké závěje).

Rychaltická kronika o tom nezaznamenala nic.

Redakce

Taneční večírek

Ve dnech 15. a 16. ledna bylo v myslivecké chatě opět rušno. Členové Červeného kříže připravovali večírek. A to je třeba ochotných rukou, než se všechno připraví, vyzdobí, navozí, aby návštěvník večer přišel do útulného a příjemného prostředí. Aby bylo postaráno o zábavu i občerstvení.

Věříme, že i letos se nám to podařilo. O bohatou a hodnotnou tombolu se postarali místní podnikatelé a někteří členové ČČK, za což jim patří srdečný dík. Děkujeme také Mysliveckému sdružení za pronájem chaty a vám všem, kteří jste přišli tuto akci podpořit. Báječná nálada, která vládla v místnosti do časného rána, svědčila o vaší spokojenosti a nás to velice těšilo. Děkujeme vám.

Výbor ČČK Hukvaldy

Bud' připraven !

Ano, tato slova znamenají hodně, obzvláště pro některé lidi, neboť právě v těchto slovech je shrnuta velká síla osobnosti. Tento příkaz skautů a skautek

na celém světě velí být připraven, být dobrým a laskavým člověkem.

Roku 1990 byl v naší vesnici znovu obnoven dívčí a chlapecký oddíl. Pod vedením starších zkušených vůdců jsme započali rozvíjet obzory skautování po vzoru badatele, spisovatele a za-kladatele amerického (Woodcraft) skautingu, který čerpal z moudrosti amerických Indiánů. Tento velký muž prohlásil: „Jelikož jsem poznal trýzeň žízň, prohloubil jsem studnici, aby z ní mohli i jiní pít.“ Což v našem snažení je obohatit vědění naší mladé generace o přírodě dle jeho příkladu. Naše činnost má sloužit k rozvíjení osobnosti mladých členů k dospělosti. Organizujeme letní tábory, víkendové výpravy do přírody učíme mladé chlapce i děvčata vážit si přírody a jejich krás, vidět v druhém člověku přítele a kamaráda. Snažíme se pomoci našim spoluobčanům drobnými pracemi, jako je v zimních měsících vyhrnování sněhu na některých klíčových autobusových zastávkách. V poslední době připravujeme zimní víkendové táboření v indiánském teepe, na němž si chlapci a děvčata vyzkoušejí obývací podmínky severoamerických Indiánů. Vůdce a rádcové vás prosí o pomoc při hledání vhodného místa pro letní tábor pro naše skauty a skautky. Pokud by někdo věděl o nějakém vhodném místě, , necht' se obrátit na naše družinové rádce nebo rádkyně v naší obci.

V současné době probíhá registrace členů junáckého hnutí pro letošní rok a pokud má někdo z rodičů zájem své dítě do Junáka přihlásit, může tak učinit nejpozději do 15. února 1999 u našich rádců. Kontaktní adresy:

Vedoucí oddílů:

Tomáš Písařovic, Hukvaldy 105

I. rádcové vedoucího oddílu:

Stanislav Zahradník, Rychaltice 200

II. rádcové vedoucího oddílu

Petr Špíchal, Horní Sklenov 28

III. rádcové vedoucího oddílu

Petr Elbel, Dolní Sklenov 113

- I. rádce vedoucího oddílu
Anna Bujnochová, Dolní Sklenov 100
- II. rádce vedoucího oddílu
Jitka Brumovská, Dolní Sklenov 101
- Stanislav Zahradník*

Naše rady

Poradna pro vlastníky lesa

SPOLUPRÁCE MAJITELE LESA S ODBORNÝM LESNÍM HOSPODÁŘEM V PRAXI

Vztah vlastníka lesa a odborného lesního hospodáře (dále jen OHL) je dán lesním zákonem (zákon č. 289/1995 Sb.). Dále dle § 37 tohoto zákona je vlastník lesa povinen hospodaření v lesích zajišťovat v součinnosti s OHL.

OHL zodpovídá vlastníkovému lesu za správnost svých rozhodnutí. Tímto ustanovením však není dotčena odpovědnost vlastníka za správnost provedení schválených zásahů a činností podle obecně platných právních předpisů.

Často se mne ptáte, zda veškeré činnosti spojené s výkonem funkce OHL jsou zdarma. V mém případě, kdy jsem byl pověřen orgánem státní správy (okresní úřad), jsou veškeré služby spojené s činností OHL pro majitele lesa zcela zdarma. Tyto činnosti hradí stát. Má představa spolupráce s vámi je založena na vašem zájmu o les. Základem úspěšné spolupráce je osobní setkání a s ním spojená pochůzka a prohlídka vašeho lesa. Při tomto setkání se vám budu snažit podat co nejvíce dostupných informací o vašem lese. Vzhledem ke značnému počtu vlastníků na mém revíru nemohu během relativně krátké doby osobně kontaktovat všechny vlastníky. Přednostně navštěvuji vlastníky, kteří se se mnou na pochůzce domluví například telefonicky. Osobní setkání je dle mého názoru nejideálnější forma komunikace.

Určitě vás zajímá, jaká je náplň činnosti OLH. z těch nejdůležitějších to jsou:

- schvaluje vlastníkovému těžbu v lesích, ve kterých vlastník hospodáří bez schváleného hospodářského plánu,
 - vyjadřuje se k žádosti o odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa,
 - v součinnosti s vlastníkem lesa zpracovává projekt zalesnění,
 - vede evidenci o prováděných odborných úkonech a činnostech,
 - průběžně sleduje stav lesa,
 - provádí instruktáž k vyznačení výchovných zásahů v porostech,
 - poskytuje vlastníkovému poradenskou činnost v oblasti příspěvků na hospodaření (dotace),
 - potvrzuje, že práce, na které vlastník žádá dotace, jsou v souladu s lesním zákonem, lesním hospodářským plánem,
 - schvaluje projekt zalesnění nelesních pozemků do výměry 3 ha souvislé plochy,
 - spolupracuje s orgánem státní správy lesů při postřiku proti škůdcům lesa (např. pilatkám),
 - vyznačuje obnovní těžby atd.
- Kromě těchto činností provádím nadstandardně a také zdarma např.:
- zcela vyřídím příspěvky na hospodaření,
 - souborně zpracovávám evidenci provedených úkonů za celý revír za kalendářní rok (tato služba předpokládá účinnou spolupráci s vlastníky, neboť pokud mi neoznámíte provedení zásahu, pak jste povinni podle § 40 lesního zákona doložit souhrnné údaje lesní hospodářské evidence vždy do konce března za uplynulý kalendářní rok orgánu státní správy lesů).

Důležité upozornění: Veškeré mé rady a upozornění mají charakter doporučení. Také bych vám chtěl říci, že náplň mé práce není nákup a prodej dřeva, jak se řada z vás mylně domnívala. Obchodem dřevem se zabývají specializované firmy, pily atd.

Příští kapitola bude mít název „Povinnosti vlastníků lesa“

Kontakt: Adresa – Ul. Podříčí 48, Frenštát pod Radhoštěm,

Telefon: 0656/831088 (ráno do 7,30, večer po 20,00 hod.), mobil: 0603867494

Úřední hodiny: OÚ Kunčice pod Ondřejníkem – pondělí 15.00 – 17.00 hod,

OÚ Palkovice – středa 15.00 – 17.00

*Ing. Tomáš Svoboda,
odborný lesní hospodář*

Boží milosti (MIKULECKÉ)

56 dkg mouky hladké (00)

5 dkg másla

3 dkg cukru (mletého)

1 vejce, 2 žloutky

1 lžice citrónové šťávy a kůry

trochu bílého vína a trochu rumu (aby při smažení tolik nepily tuk), pár zrnek soli.

Postup: Zadělat $\frac{1}{8}$ l mléka (nebo smetany). Dobře zpracovat na vále, až se udělají puchýřky. Pak rozválet, nařezat radýlkem na obdélníky. Nechat chvíli oddechnout, pak smažit v rozpáleném tuku. Dávat do hluboké mísy, hned posypat mletým cukrem pomíchaným s vanilkovým. K usmaženým „Božím milostem“ je výborný čaj s rumem. Pozor na žlučník!

Hana Volná

Nepřehledněte!

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 20. dubna 1999. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěvky. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady. Těšíme na Vaši spolupráci.

Redakční rada

Chystáte se cestovat ?

Možná vám pomůže následující informace – odjezdy autobusů o sobotách a nedělích:

ČSAD Frýdek–Místek – směr Hukvaldy

odjezd stanoviště příjezd na Hukvaldy

V sobotu i v neděli

6.20 Válc. plechu FM 7.05

7.58 vlak. nádraží FM 8.23

Jen v sobotu

12.05 vlak. nádraží FM 12.35

Jen v neděli

13.35 14.05

16.05 vlak. nádraží FM 16.35

17.45 vlak. nádraží 18.15

Směr Frýdek – Místek z Hukvald

odjezd stanoviště příjezd na Hukvaldy

V sobotu i v neděli

4.35 Válcovny plechu FM 5.15

16.40 vlakové nádraží 17.10

Jen v sobotu

7.05 vlakové nádraží 7.35

8.25 vlakové nádraží 8.55

15.10 vlakové nádraží 15.40

Jen v neděli

14.20 vlakové nádraží 14.50

18.15 vlakové nádraží 18.45

ČSAD Ostrava – autobusové spoje o sobotách a nedělích

odjezd z Ostravy ÚAN příjezd na Hukvaldy

8.20 9.20

14.35 15.30

odjezd z Hukvald příjezd na ÚAN Ostrava

10.00 11.00

16.50 17.45

Pozn.: o spoji 18.20 z Ostravy směr Hukvaldy je jednáno, bude včas upřesněno!

Jaroslava Michnová, místostarostka